

HLAS NÁRODA

"Vy reprezentujete
ve svobodném světě vlast.
Vlast potřebuje lásku a pomoc.
Bud'te svorní!
Ten svorným Bůh požehnává."
JOSEF KARDINÁL BERAN,
arcibiskup pražský.

(VOICE OF THE NATION)

Tel.: (312) 762-2044

Udržení českého vědomí, ježi
a novin v Americe žádá osobní
oběti a nadšené spolupráce
každého z nás.

Cena: 75 centů

Return Postage guaranteed, Chicago, Ill. 60623

Roč. (Vol.) IX. — Číslo (No.) 41.

Sobota (Saturday) 6. 10. (October) 1984

Z XXII. KONVENCE NÁRODNÍHO SVAZU ČESKÝCH KATOLIKŮ V CLEVELANDU, OHIO.

Ve dnech 28. - 30. září 1984 se konala XXII. konvence NSČK, která byla přeložena z loňského roku na letošní proto, že v r. 1983 jsme věnovali všechno úsilí k zdařilému setkání největšího počtu krajanů a exulantů ve Washingtonu D.C. u příležitosti dokončení a posvěcení české kaple Panny Marie Svatohostýnské ke cti sv. Jana Nep. Neumanna z Prachatic v Národní svatyni Neposkvrněného Početí.

Všechna zasedání letošní konvence se konala v Clevelandu v hotelu Hollenden House. Konvence se zúčastnili úředníci a ředitelé NSČK, delegáti, hosté a přátelé. Delegáti distriktních svazů, bratrských jednot, institucí, organizací a katolického tisku byli z Clevelandu, Chicago, New Yorku, z Los Angeles, z Texasu a z wisconsinského Racine. Konvencii řídil předseda NSČK br. Václav Hyvňar. Důstojný ráz zasedání dodala přítomnost naší české hierarchie: Njđ. Otec arcibiskupa z Dubuque, Ia., Daniela W. Kučery, O.S.B., Ph.D. Njđ. Otec biskupa z Galveston - Houston, TX., Jana L. Mořkovského, D.D., Otece opata Svatoprokopského kláštera v Lisle, Ill., Valentína Skluzáčka, O.S.B., msgr. Ludvíka Němce z Filadelfie a dalších důstojných pánů: kaplana NSČK dp. Vojtěcha Víta, O.S.B., dp. Karla Kolka, O.S.B., bývalého převora a ředitele dnes již zrušené tiskárny českých benediktinů u sv. Prokopa v Chicagu, který klášter zastupoval, dp. Francis T. Příbyla, kaplana chicagského distriktního svazu a bývalého faráře osady Blahoslavené Anežky české v Chicagu a dp. John J. Anděla, faráře na odpoc. známé clevelandské

česke farnosti Panny Marie Lurdské v Clevelandu.

Obě zasedání konvence byla zahájena koncelebrovanou mší svatou v nedaleké clevelandské katedrále sv. Jana Ev., v níž po léta sloužil i dnes už ř. prof. Dr. Mikula. V pátek byl hlavním celebrantem biskup John L. Mořkovský a koncelebrovali s ním arcibiskup Daniel W. Kučera, O.S.B., opat Valentin Skluzáček. Otcové Karel Kolek, O.S.B., dp. Vojtěch Vit, O.S.B., Francis T. Příbyla a John J. Anděl. V sobotu byl hlavním celebrantem Otec arcibiskup Daniel W. Kučera O.S.B., a koncelebrovali s ním titíž důstojní Otcové, kteří sloužili v pátek svatou mši s Otcem biskupem Mořkovským. Chránový zpěv byl český i anglický, české přímluvy při obou mších zpíval Otec Vojtěch.

Konvenčnímu zasedání byli také přítomni: bývalý major Clevelandu Ralph Perk, Dr. Pecháček s paní, bývalý ředitel Radia Free Europe v Mnichově, žijící nyní v New Yorku, jeho syn Pavel, český redaktor z radia „Hlas Ameriky“, který jednání konvence natáčel pro vysílání do Československa - naši a našich předků rodné země, bývalý předseda Krajanského clevelandského výboru a známá postava našeho veřejného krajanského života Martin Hrabík s chotí, a ostatní hosté a přátelé NSČK.

Jednání konvence po oba dny se nesla ve velmi přátelském duchu a s živým vědomím odpovědnosti za budoucnost Svazu, k potřebám nesnadné situace věřících v Československu i římského Nepomucena. Se zájmem byly vyslechnuty referáty úředníků a delegátů, informující přítomné o činnosti NSČK od poslední

konvence v září 1979 v Oak Brook u Chicagu v Illinois. Na jejích základech a poznatcích se pak plánovala další práce Národního svazu, které je tolik zapotřebí naší národní křesťanské větvi americké a trpícímu a pronásledovanému domovu zvláště v dnešní době.

Slib zvolených úředníků a ředitelů pro nové období přijal arcibiskup Daniel W. Kučera O.S.B., na banketu, který v sobotu 29. září večer byl konán na počest obou zástupců americké hierarchie českého původu, arcibiskupa Kučery a biskupa Mořkovského, celému krajanskému Clevelandu známé České síni Karlin.

Kromě českých zástupců krajanského clevelandského národního života byl banketu přítomen clevelandský sídelní biskup Antonín Pilla, italského původu, major George Voinovich a bývalý major Ralph Perk.

Složení nového vedení NSČK.

Čestní předsedové:

J. Exc. Daniel W. Kučera, O.S.B., Ph.D. arcibiskup diecése Dubuque, Iowa.

J. Exc. John L. Mořkovský, D.D. biskup diecése Galveston-Houston, Texas.

Njđ. Otec Valentin Skluzáček, O.S.B. opat benediktinského kláštera sv. Prokopa v Lisle, Ill, Dr. Josef Čada, Ph.D., K.S.G. Miami - Florida

Výkonný výbor:

Kaplan - Otec Vojtěch Vit
Předseda - Václav Hyvňar
Mistopředsedové - Otec John J. Anděl, Joseph Kocáb, Leslie Košárek, Antonín Slováček
Tajemnice - Františka Uhlířová
Pokladní - Elsie Nevšimal

Ředitelé -
Msgr. Alois Mořkovský, Texas
Dp. Francis T. Příbyl, Ill.
Stanislav Brožek, Kalifornie
Václav Hesoun, Ohio
Vincenc Koníček, Wisconsin

Katedrála sv. Jana Evangelisty v Clevelandu, O., na 1007 Superior Ave.

Amos Pavlik, K.S.G. Texas
Benita Pavlik, Texas
Ludvík Pospíchal, Ill.
Cyril Příkazský, Ill.
prof. Zdeněk Rutar, New York
Anna Veverka, Ohio

Skutečným vyvrcholením závěru letošní XXII. konvence NSČK byla ovšem clevelandská tradiční oslava svátku sv. Václava. Říkáme tradiční, protože naši clevelandští krajané ji letos oslavovali už po jednašedesáté. Dělají to tak, že každým rokem ji uspořádají střídavě v jednom z původně českých kostelů; po slavnostní mši sv. je pak typický český oběd ve spolkových místnostech osady s krátkým kulturním programem, s kuttalkou a s odpolední taneční posvicenskou zábavou.

Letošní svatováclavská oslava v Clevelandu byla v kostele a v osadě sv. Prokopa (3181 West 41st Street), kde je farářem energický kněz českého původu, výborný zpěvák Rev. James Veselý. I když to jeho křestní jméno James není zřejmě nikdo jiný než náš český Václav, Otec Veselý už český sám asi nemluví, ale naši historii, tradice i současnou svízelnou situaci církve v Československu zřejmě zná. Bylo to vidět z jeho ochoty dát do přímluv dokonce dvě prosby za pronásledované věřící v Československu.

Clevelandský kostel sv. Prokopa je celý z kamene, velmi výstavní, prostorný a uvnitř velmi vkusně - stále ještě „po staru“ zařízení. Otec Veselý v

(Pokračování na str. 3)

Pravidelné české bohoslužby jsou každou sobotu
v 6:15 hod. večer v kostele Panny Marie Svatohostýnské
V Cicero, Ill. - 2414, S. 61st Ave.

Sloupek informací

o jasných náznacích, že v SSSR rostou těžkosti všeho druhu, a o morální podpoře US prezidenta Reagana všem organizovaným exulantům ze satelitních zemí v jejich úsilí o návrat svobody do jejich rodných zemí.

„V Kremlu se něco děje“

Západoněmecký kancléř Helmut Kohl to řekl před dvěma týdny v Bonnu dokonce veřejně, ale také k tomu hned dodal, že „nikdo neví co“. Náznaky toho, že se však něco důležitého v zákulisí kremelské zdi skutečně připravuje, jsou znalci politiky SSSR až příliš nápadné a všechny mají tak trochu co dělat s definitivním nástupnictvím po Brežněvovi, poněvadž jak výběr Andropova za generálního sekretáře dvanáctičlenného politbyra tak i jeho následníka Černěnka je dosud jen dočasným provisoriem. Problém Brežněvova skutečného nástupce nebyl dosud zřejmě nikdy vyřešen, protože se o politickou moc začíná v SSSR vážně zajímat mladší, „pokrokovější“ generace padesátníků a šedesátníků, která se už na hoševickou revoluci ani nepamatuje, a zhytky staré garnitury senilních boševíků mají z těch „mladých“ technokratů strach, aby se nepustili do příliš nebezpečné hospodářské decentralizace, již by šla v patách i decentralizace politická. To, že nedávno zmizel

v propadlišti „neznámých“ maršál Ogarkov a vystřídal jej v politbyru jakýsi stejnými medailkami „prošitý“ maršál Akhromeev ještě neznamenuje, že jen soudruzi maršalové mezi sebou zápasí o první místo v sovětském rudém carství. V SSSR byla přece od počátku třídní revoluce na začátku i na konci politické moci „flinta“, vystřídaná sice později samopalem, ale Rudá armáda a komunistická strana jsou v sovětské diktatuře tak úzce spojené, přímo srostlé, že spekulovat o jejich „rozvodu“ by bylo velmi nerealistické. Vždyť v žádné diktatuře se neobejde politická moc bez armády, tím méně v diktaturách komunistických.

Avšak těch špatně skrývaných náznaků a utlumovaných znamení o horečné politické aktivitě za Kremelskou zdí je už dost, aby to znalci Kremlu dávalo tušit, že se v Moskvě k něčemu chystá. Je sice normální, aby si nepřítel zdravý Konstantin Černěnko vzal i dvouměsíční dovolenou, ale už je méně normální, aby v době své „dovolené“ nepřijal ani jednoho komunistického

vládce ze satelitních států, a aby po dvouměsíční „dovolené“ vypadal unavenější a slabší, než když tu svou „dovolenou“ nastupoval. A zase není bez zajímavosti, že právě během těch dvou měsíců Černěnkovy „dovolené“ se poněkud změnila sovětská „ochota“ k vyjednávání s USA ve věci „vyzbrojení vesmíru“. Ta ochota je sice velmi váhavá - jeden krok vpřed, dva zase zpět - ale začali o ní v Moskvě uvažovat a mluvit. Východoněmecký Erich Honecker ani bulharský Živkov nemohli začít dělat přípravy k svým návštěvám v NSR bez předchozího svolení Moskvy, a pak najednou, když už bylo vše připraveno, musili své návštěvy v Bonnu odložit na neurčito. Také soudruzi Romanov a Gorbacev, členové politbyra a sekretáři ústředního výboru strany (tedy oba možní kandidáti na Černěnkovo místo) - se rozjeli po široší Rusi a dokonce i do „socialistické ciziny“, aby se o „něčem“ šli přesvědčit na vlastní oči. V té době cestoval i mocný sovětský ministr Ustinov, který se prý osobně nezajímá o Černěnkovo nástupnictví, ale bez jeho podpory se Černěnkův nástupce neobejde. Znalci sovětských metod se proto domnívají, že otázka Černěnkova nástupnictví nebyla během těch dvou měsíců jeho „dovolené“ nikterak aktuální, protože běžili vsutku v SSSR o „střídání stráží“ u vesla komunistické strany, není radno, aby zájemci o to místo, byli v té chvíli mimo Moskvu. A tak se zdá, že od smrti Michala Suslova v lednu 1982, hlavního ideologa sovětského komunismu, který po dlouhé roky úzkostlivě střežil doktrinální jednotu komunistické strany SSSR, se názory členů politbyra rozcházejí. Mladý Gorbacev se zdá být pro hospodářské reformy, jak je naznačil a nestačil provést tvrdý a vychytralý Andropov; druhý „mladý“ sovětského politbyra - Romanov - který „starostoval“ Leningradu železnou rukou, je sice pro pracovní disciplínu, zavedenou Andropovem, ale je daleko váhavější s nutností zavést do sovětského hospodářství decentralizaci. Tím se také vysvětluje nejistota sovětských cenzorů novin, které nyní jednou spustí na celý Západ „stalinskou bandurskou“, po druhé zase dorážejí na satelity, kritizují opatrně domácí nedostatky a čas od času mezi řádky něco na Západě pochválí. A tyto různé výkyvy nejistoty v SSSR dostavily vždycky, když se tam neoficiálně „otvíral“ hon či rozdávaly karty na boj za uchvacení nejvyšší politické moci.

PRESIDENT REAGAN:

OBNOVUJEME NAŠE ÚSILÍ A POVZBUDUJEME UTISKOVANÉ NÁRODY V BOJI ZA SVOBODU A NEZÁVISLOST!

Nedávno jsem ve svém článku „Amerika otvírá svou železnou oponu - je to výzva k akcím etnických skupin za svobodu porobených národů?“ upozornil na to, že jsme po desetiletí marně čekali na statečný projev některého z vůdců svobodného světa o tom, že Sovětský svaz je viníkem trvalého světového napětí a nejistoty, a že toto období mlčení a strachu mluvit pravdu o Sovětském svazu bylo konečně ukončeno statečnými projevy amerických vůdců. Citoval jsem několik významných výroků, které učinil prezident Reagan při své návštěvě v Evropě, dne 8.6.1982 v parlamentě v Londýně, dne 9.6.1982 v parlamentě v Bonnu, dne 17.6.1982 ve Spojených národech v New Yorku, dále výroky jeho zástupce George Bushe ve Vídni dne 21.9.1983, („...velmoci se dohodly na principu zodpovědnosti tří spojenců za všechna osvobozená území. Sovětský svaz se zavázal, že udělí plnou nezávislost Polsku a všem dalším státům ve vých. Evropě, a že se tam budou konat svobodné volby...“). Konečně jsem citoval vynikající projev ministra zahraničí G. Shultze, který učinil dne 17.1.1984 na konferenci o odzbrojení v Evropě, konané ve Stockholmu („Západ není zodpovědný za umělé rozdělení Evropy a Spojené státy neužívají zákonné rozdělení Evropy na sféru svobody a nesvobody...“). Zvláště jsem upozornil na výrok prezidenta Reagana v němž celému světu připomíná politiky i diplomaty zapomenutou Jaltskou dohodu o osvobozené Evropě (Declaration on Liberated Europe) z února 1945, podepsanou Rooseveltem, Churchillem a Stalinem, a jediné Sověty nikdy nesplněnou! Reagan pravil: „O sovětské tyranii svědčí Sověty porušované jaltské prohlášení o osvobozené Evropě a jako důsledek je nadvláda Sovětů ve východní Evropě, symbolizovaná Berlínskou zdí...“ (Spojené národy New York, 17.6.1982).

Nemýlil jsem se, když jsem projevy amerických vůdců s nadšením naznačil, že „Amerika otvírá železnou oponu...“ Od té doby prezident Reagan učinil další důležité výroky povzbuzující naději k nutnému boji porobených národů za svobodu a nezávislost. Jsou to prezidentovy projevy ze dnů: 16.1.1984 v New Yorku ve Spojených národech, 6.6.1984 v

Normandii, 16.6.1984 v prohlášení k týdnu porobených národů, a 17.8.1984 k čtyřicátému výročí Varšavského povstání, k zástupcům polských organizací v Bílém domě ve Washingtonu: „Obnovujeme naše úsilí povzbuzovat ke svobodě, nezávislosti a národnímu sebeurčení ony země, které zápasí o to, aby se dostaly z područí komunistické ideologie a totalitního útisku, jakož i podporovat ony země, které dnes stojí tvář v tvář sovětským výbojům...Pro tyto porobené národy a utiskované lid. Spojené státy americké tu stojí jako symbol naděje a inspirace...“

Našemu exilu a krajanům, všem etnickým skupinám porobených národů se nyní naskytla jedinečná příležitost, abychom těchto závažných a závazných projevů a prohlášení amerických vůdců použili jako pevné základy z níž pohotově, promyšleně a soustavně začneme opravdově organizovat a vést boj za osvobození všech porobených národů. Musíme v každé svobodné zemi, v každé demokratické organizaci, každý z nás, stejně tak i všechny ostatní etnické skupiny porobených národů v každé zemi, celosvětově rozprout živelné a soustavné úsilí a zpracovávání veřejného mínění země v níž žijeme. Musíme ovlivňovat poslance a vlády svobodného světa s cílem, aby pochopili, že bez svobody porobených národů nebude trvalého míru. Jednotným, svorným postupem vlád svobodného světa, silným světovým veřejným míněním a bez války, dosáhneme svobody a nezávislosti pro všechny národy.

Ota HORA:

HLAS NÁRODA

(VOICE OF THE NATION)

(USPS 291-620)

Týdeník, věnovaný zájmům amerických Čechů, čs. exilu a potřebám našich drahých doma

BOHŮ, CÍRKVI, NÁRODU

VYDÁVÁ:

„VELEHRAD“, českoamerické kulturní středisko,
CZECH-AMERICAN HERITAGE CENTER, INC.
2657-59 S. LAWNDALE AVE., Chicago, Ill. 60623

Telefon: 762-2044

ŘÍDÍ: Dp. VOJTĚCH VIT, O.S.B.

s redakčním kruhem

Právní poradci a zástupce: Henry T. SYNEK

111 West Washington Str. Suite 1360, Chicago, Ill. 60602

(312) 263-6060

ROČNÍ PREDPLATNĚ: v USA \$30.00

Redakce si vyhrazuje právo zaslané články a dopisy zkrátit aniž by tím byl změněn jejich původní obsah. Pokud jsou články podepsané autorem, nemusí se redakce s jejich obsahem ztotožňovat. -- Zaslané rukopisy se nevracejí.

Second Class Postage Paid at Chicago, Illinois

October 6, 1984 — Vol. IX, No. 41.

Doporučte
HLAS NÁRODA
svým přátelům
a známým

IMPORTER

VALAŠSKÉ
PAPUČE

další zásoba
posílá

Velikosti 6-12

Nízké ceny!

MACH

3720 W. 26TH STREET
CHICAGO, ILL. 60623

XXII. KONVENCE NÁRODNÍHO SVAZU

(Pokračování ze str. 1)

něm pohněchal i mramorovou, umělecky provedenou mířku, u níž před 2. Vatikánským koncillem věřící poklekali k sv. přijímání. Na hlavním oltáři je na evangelijní straně socha sv. Prokopa, na epištolní socha sv. Václava a na fáře ná Pražské Jezulátko. Kostel má dosud početný a dobře cvičený pěvecký sbor.

Hlavním celebrantem při mši sv. byl Njđ. Otec arcibiskup D. W. Kučera O.S.B., spolupředseda s ním Njđ. Otec biskup J. Mořkovský, bývalý opat místního slovenského benediktinského kláštera sv. Ondřeje, Jeroným Koval a ještě asi deset dalších kněží.

V anglickém kázání o sv. Václavu promítl pan arcibiskup duchovní velikost mladého panovníka do dnešní doby, kdy se zrovna živě v USA debatuje o tom, je-li náboženství soukromou věcí, či musí-li mít nutně vliv na veřejný život. A Václavovu velikost viděl právě v tom, že už ve své době jako vůdce národa pochopil, že víra v Krista musí přetvořit společnost k větší spravedlnosti a zlidštit civilizaci. Kdyby se býval sv. Václav jen soukromě modlil, a nesnažil se o proniknutí křesťanských ideálů do praktického denního života, nebyl by býval asi zavražděn. - Kostel byl plně zaplněn krajany. Otec Anděl četl litanie k českým patronům a mezi účastníky byla i dlouhá řada dalších kněží a sestřiček českého a slovenského původu. Opravdu, krajané v Clevelandu dovedou věci zorganizovat ve velkém. Zaslouží si naše plné uznání a pochvalu, a necht' jim Pán Bůh žehná ve všech jejich dalším svorném podnikání!

Jelikož o letošní XXII. konvenci NSČK byl velký zájem budeme se snažit o jejím průběhu na stránkách svazové hlídky H.N. naše čtenáře pokud možno zevrubně informovat.

V dnešním čísle ve Svazové hlídce otiskujeme resoluci ke krajské veřejnosti a k věřícím v Československu.

Příště budeme ve zprávách z XXII. konvence pokračovat.

DOPORUČTE
Hlas národa
SVÝM
PŘÁTELUM
A ZNÁMÝM

Přijďte nás laskavě podpořit i na letošní „Folk Fair“

V říjnu 1984

Milí přátelé,

letošní jubilejní 25. chicagský „International Folk Fair“ se koná už v sobotu 20. října od 11:00 A.M. - 10:00 P.M. a v neděli 21. října od 11:00 A.M. - 7:00 P.M. stejně jako v minulých letech v „Donneley Hall“ - 411 East 23rd St., Chicago - hned vedle Mac Cormick Place.

Vstupné na Folk Fair je \$1.00, anebo консерва jídla na podporu iniciativy „Food Drive for Chicago“.

„Klub Domov“ z NSČK bude mít na Folk Fairu stánek kulturní a jídelní: taneční skupina Klubu Domov - Besedy opět vystoupí v zábavném programu etnických skupin jako v letech minulých. Ve stánku kulturním budou především ukázky našeho věrného, obětavého, lidového řezbáře pana Jana Bouze, tatínka Áži Chrobákové a Pavly Šulcové, žijícího v Kanadě.

Ve stánku jídelním - kromě teplých jídel - budeme prodávat i všechny dobroty, které nám ve své dobrosrdečnosti a s pochopením laskavě a obětavě pomůžete napéct.

Den a hodina taneční skupiny Domova a Besedy nebyla ještě určena; jakmile se ji dovíme, upozorníme vás na ni.

Čistý výtěžek „Folk Fairu“ bude jako vždy věnován českému křesťanskému týdeníku „Hlasu národa“, vydávanému chicagským Velehradem. Hlas národa po zániku „Národa“ a „Katolíka“, vydávaného bývalou Tiskárnou českých benediktinů dále pokračuje v udržení křesťanského tiskového apoštolátu v USA, v Kanadě, v Evropě, Austrálii, a všude, kam se zatoulali naši lidé a rádi jej čtou. Příštího roku s pomocí Boží Hlas národa vstoupí už do 10. ročníku své existence. Proto je naší upřímnou snahou zásluhou a tolik v dnešní době potřebnou práci „Hlasu národa“ podpořit.

Aby se nám naše snaha podařila, potřebujeme opětovného podání vaší přátelsky pomocné ruky při naší letošní účasti na „Folk Fairu“. Prosíme vás tedy, abyste nám podle svých možností a volného času pomohli - buď:

Pravidelné české bohoslužby

jsou každou sobotu v 6:15 hod. večer v kostele Panny Marie Svatohorské v Cicero, Ill. - 2414, S. 61st. Ave.

1. napečením domácího pečiva, nebo;
2. dovozem věcí na „Folk Fair“, či
3. při prodeji u jídelního stánku,
4. anebo pomocí hlídat vystavené věci ve stánku kulturním.

Své rozhodnutí o možné pomoci nám laskavě předem zavolejte: v úředních hodinách do redakce Hlasu národa ☎ 762-2044; nebo během dne ses. Julii Küsslové: ☎ ST-8-5341; večer pak prof. F. Uhlířové: ☎ 484-2106.

Nezlobte se, že vás ještě i s tímto obtěžujeme, ale potřebujeme vědět, kolik máme dokoupit pečiva a udělat si „pracovní rozvrh“ na oba dny.

Věříme, že nás brzy zavoláte! Přijměte již předem naše vděčné Pán Bůh zaplat'!

Otec Vojtěch Vít, O.S.B.
duchovní rádce
Pavla Kůrková
místopředsedkyně
Františka Uhlířová
tajemnice
Ludvík Pospíchal
pokladník

KLUB DOMOV z NSČK

koná svou první poprázdňinovou schůzi v pondělí 8. října 1984 v 7:30 PM v Mid-America Federal Savings - 5900 W. Cermak, Cicero, Ill.

Na programu:

1. Duchovní promluva Otce Víta - a referát o konvenci NSČK v Clevelandu.

2. Příprava International Folk Fairu, který se letošního roku koná v sobotu 20. a v neděli 21. října v Donnelley Hall v Chicagu.

Bud'te tak hodní a přijďte v hojném počtu, abychom po letních měsících (jak doufáme osvěžení) se opět v přátelském duchu mohli dát do společné práce pro udržení našich národních, náboženských tradic v USA a nezapomínali na naše bratry a sestry ve víře v rodné zemi za mořem.

Přiveďte laskavě anebo upozorníte na naši činnost své známé, o kterých se domníváte, že by měli zájem a chtěli se do práce našeho křesťanského apoštolátu naší zdejší národní větve zapojit.

Těšíme se s vámi se všemi na shledanou!

Otec Vojtěch Vít, O.S.B.
duchovní rádce
Pavla Kůrková
místopředsedkyně
Ludvík Pospíchal
pokladník
Františka Uhlířová
tajemnice

Martin Hrabík slavi osmdesátku

Je to k neuvěření, jak ten čas utíká! Nedávno jsme tu vzpomínali Martinovu sedmdesátku a už je tu osmdesátka. A přitom, když ho vidíme, nic se neměnilo; je stále stejný. Neustále něco kutí, rybaří, píše, rediguje, vyřizuje vzorně korespondenci, pomáhá kde komu... Ale buď' jak buď', je tu vzácné jubileum a to dává příležitost připomenout si život jednoho z nás, který nebyl jen divákem a pozorovatelem, ale angažovaným účastníkem dramatických proměn, které prodělala a ještě prožívá naše generace. Martin se narodil 6. října 1904 v malé pošumavské vesničce Vilov v rodné malozeměděle.

Historický dvacátý osmý říjen 1918 ho zastihl ve věku čtrnácti let. To už si všiml nejen toho, co se děje kolem v rodné vesnici, ale v celém novém státě. Jeho zájem ho vedl do mládežnické organizace zemědělské Republikánské strany a brzy zde našel uplatnění. Z funkcí okresních byl záhy povolán do funkcí zemských a celostátních. Roku 1935 se stal generálním tajemníkem agrárního dorostu a členem Ústředního výboru strany. Pracoval, organizoval, konferoval, psal. V postupu na stranickém funkcionářském žebříčku zůstal věren sobě, svému svědomí, neztratil charakter. Neptal se co kdo udělá pro něho, ale především na to, co může udělat pro druhé. Mnichov, ustavení Protektorátu

„Böhmen und Mähren“, a vypuknutí války vedly Martina do ilegality, především v pomoci uprchlíkům na západ a k obstarávání prostředků a materiálu pro jejich zahraniční práci. Prozrazená schůzka představitelů mládežnických organizací pravicových stran, sdružených v „Mladé národní jednotě“ a zástupců levicové organizace „Mládeže strany pracujících“ vedla k hromadnému zatčení dne 29. května 1940. U Martina „praskly“ navíc další, vážnější věci, které mohly končit popravou. Naštěstí Martin přežil a vrátil se r. 1945 ke své rodině. Do politického života se však už nevrátil. Jeho straně nebylo dovoleno obnovení činnosti a nabídka poslaneckého mandátu od jiných stran odmítl. Po „Únoru 48“ odešel do exilu do Francie a odtud do Spojených států. Dlouhá léta pracoval jako dělník v clevelandských ocelárnách. Od smrti Dr. Josefa Černého je předsedou organizace Republikánské strany v exilu a členem i funkcionářem v řadě krajských organizací a spolků. Přispívá do četných časopisů a sám nedávno redigoval sborník „Novina“, vydaný k 110. výročí narozenin a padesátému výročí smrti nejvýznamnějšího představitele agrárního hnutí v Československu a úspěšného předsedy vlády Antonína Švehly.

Početná obec Martinových přátel mu přeje k jeho narozeninám do dalších let hodně zdraví a dobré životní pohody.

Jaroslav Pecháček

PRAGUE SAUSAGE & DELICATESSEN

- HOME MADE SAUSAGES
- FROZEN FOODS
- HICKORY SMOKED MEATS
- FRESH POULTRY
- ČERSTVÉ DOMÁCÍ UZENINY
- IMPORTOVANÉ LAHŮDKY

6312 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILLINOIS 60402

☎ (312) 795-0250

Rádi vás obslouží a na vaši návštěvu se těší
MARY & STANLEY DYNIAŁ

Pekné posezení najdete v přívětivém prostředí
restaurace

CAFÉ EUROPE

u Mirka a Stelly Umlaufových

5710 West Cermak Road v Cicero
RODINNÉ OSLAVY — PARTY — PODLE DOHODY
ČESKO-AMERICKÁ KUCHYNĚ
DENNĚ ČERSTVÁ JÍDLA — BAR
TELEFON: 656-3555

DOBA "BĚHEM ROKU"

27. NEDELE "BĚHEM ROKU"

VSTUPNÍ MODLITBA: Všemohoucí, věčný Bože, — v bohatství své lásky dáváš pracím více, — než si zasloužíš a žádají. — Voláme k tobě: — Zahraň nás milosrdenstvím, — odpusť nám naše viny a dej nám i to, — o čem se ani neodvažujeme prosit. — Skrze tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána a Boha, který s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po věchných věky věků.

1. ČTENÍ Z KNIHY PROROKA IZAIÁŠE (Iz 5,1-7)

Zaspívám (píseň) mého přítele, píseň mého miláčka o jeho vinici.

Vinici měl můj přítel na úrodném svahu. Okopal ji, očistil ji od kamení, osázel ji ušlechtilou révou. Uprostřed postavil věž, i lis v ní vydlabal: čekal, až ponese hrozny, ona však plodila pláňata.

Nyní tedy, obyvatelé Jeruzaléma, judští mužové, sud'te mezi mnou a vinicí mou! Co jsem měl ještě udělat své vinici a neudělal jsem? Když jsem čekal, že ponese hrozny, proč přinesla plané plody?

Tedy vám ukáži, co udělám své vinici: odstraním její plot, že bude pastviskem, rozbořím její zed', že ji rozlá-pou. Udělám z ní pustinu, nebude ořezána ani okopána, vzroste v trní a hloží. Mrakům dám příkaz, aby ji nezkropily deštěm.

Vinice Hospodina zástupů je dům Izraele, Judovci — jeho milá sazenice. Čekal spravedlnost, hle nepravost, (čekal) právo, hle bezpráví.

2. ČTENÍ Z LISTU SVATÉHO APOŠTOLA PAVLA FILIPANŮM (Flp 4, 6-9)

Bratři! O nic nemějte starosti! Ale ve všem modlitbou a prosbou oznamujte Bohu své potřeby a děkováním. Pak Boží pokoj, který převyšuje všechno pomýšlení, uchrání vaše srdce a vaše myšlenky v Kristu Ježíši.

Konečně, bratři, mějte zájem o všechno, co je čestné, co je správné, co je nevinné, co je milé, co dělá dobrou pověst, a o každou zdátost nebo činnost, která si zaslouhuje chválu. Dělejte i nadále to, čemu jste se ode mne naučili, co jste ode mne převzali, ode mne slyšeli a na mně viděli. Pak Bůh, dárce pokoje, bude s vámi.

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE MATOUŠE (Mt 21, 33-43)

Ježíš řekl velekněžím a starším lidu: "Poslyšte jiné podobství: Jeden hospodář vysadil vinici, oběhl ji zdí, vykopal v ní lis a postavil strážní věž; potom vinici pronajal vinařům a odcestoval. Když se přiblížil čas ovoce, poslal své služebníky k vinařům, aby převzali jeho díl úrody. Ale vinaři jeho služebníky chytli, jednoho zbili, druhého zabili, dalšího ukamenovali. Znovu poslal jiné služebníky, a to více než předtím, ale naložili s nimi právě tak.

Nakonec k nim poslal svého syna; řekl si: 'Budou mít ohled na mého syna.'

Vinaři však, když zhlédli syna, řekli si mezi sebou: 'To je dědic. Popl'te, zabijme ho, a dědictví bude naše!' A chytli ho, vyvlekli ven z vinice a zabili. Když nyní přijde Pán vinice, co udělá těm vinařům?"

Řekli mu: "Zlé bez milosti zahubí a vinici pronajme jiným vinařům, kteří mu budou odvádět výnos v určený čas."

Ježíš jim řekl: "Což jste nikdy nečetli v Písmech:

Kámen, který stavitelé zavrhlí,

stal se kamenem úhelným;

Hospodin to učinil

a je to podivuhodné v našich očích?

Proto vám pravím, že vám bude odeván Boží království a bude dáno národu, který ponese jeho ovoce."

Doporučte HLAS NÁRODA
svým přátelům a známým

**UPŘÍMNÁ VÝZVA
A POZVÁNÍ
všech našich věřících
v okolí Chicaga
ke vstupu do klubu DOMOV
a k spolupráci v NSČK.**

Drazí přátelé a krajané,

scházíme se po prázdninách k naší další práci pro udržení našeho národního křesťanského apoštolátu v USA; chceme zároveň dále býti ve svobodném světě hlasem našich pronásledovaných bratří a sester ve víře v naší rodné zemi.

Stojíme však dnes jako tolik jiných spolků před problémem, jak dále v naší činnosti pokračovat. Řada našich členů odešla na věčnost, jiní se přestěhovali, anebo nemoc a přibývající léta jim brání, aby mezi nás chodili. Ovšem na druhé straně z mnohých z vás, kteří jste kdysi mezi nás chodili, anebo jste chtěli chodit a nemohli, poněvadž jste dělali přesčasy a večer jste byli unavení, se stali „mladí pensisté“. Mnohým zase po vyvedení mlád'at z hnízda (po vyžnění a vyvádění dětí) je doma jaksi prázdné. Odpověď si po letech pilné práce jistě zasloužíte. Ovšem na druhé straně, pokud člověku zdraví slouží, chce se vždy aspoň na chvíli odpoutat od těch i když milých stěn svého domova. Hlavně však chce mít pocit, že je užitečný a prospěšný druhým. A tak jsme si řekli, že vás srdečně, přátelsky pozveme, abyste přišli mezi nás.

Obracíme se však i na příslušníky emigrace roku 1968, kteří začali přicházet do Ameriky po okupaci Československa sovětskou armádou, a kteří stále ještě přicházejí na svobodný Západ. Ze začátku jste si potřebovali zajistit existenci, což je samozřejmé. Dnes jste však již zabydleni. - A snad též když vidíte, jak příslušníci jiných národností a i samotní Američané se scházejí ve svých klubech - jen aby v tom milionovém množství Ameriky se „neztratili“ a nezapadli v osamění, překonáte onu svoji nechuť, kterou jste měli ke

schůzování z domů, a kterou plně chápeme. Klubovní život není však jen schůzování. Klubovní život je sdružování lidí s příbuznými zájmy, ze kterého potom plyne činnost pro společný vytčený cíl. Ono nutné „schůzování“ znamená jen mít věci klubovní (jako v domácnosti) v pořádku.

Jelikož bychom vás měli velmi rádi mezi sebou, abyste naši činnost omladili, rozhodli jsme se, že pro vaši informaci otiskneme důvody a cíl vzniku Klubu Domov, jak jsme to udělali v jeho začátcích.

Prosíme vás, abyste chvíli svého volného času věnovali jejich pečlivému přečtení. Rozhodnete-li se přijít mezi nás, jste opravdu srdečně vítáni!

**Drazí přátelé, krajané,
• Znáte Klub „Domov“ ze Svazu českých katolíků?
• Slyšeli jste o důvodech jeho vzniku v r. 1963?
(Jubilejní rok 1,100. vý-ro-čí příchodu našich sv. vě-ro-zvěstů Cyrila a Metoděje na Moravu.)**

**• Četli jste o jeho dosavad-ních úspěšných pokusech oživit náš katolický kulturní život v Chicagu?
KLUB DOMOV nebyl založen, aby rozmnožil seznam jmen našich krajanů v Americe.**

— Vznikl z hluboké vděčnosti k vykonané práci našich zdejších předchůdců; k jejich zásluhám na osvobození naší První československé republiky r. 1918; k jejich trpělivě přinášným obětím v době Druhé světové války k společnému dílu Druhého zahraničního odboje; k jejich dalšímu vytrvalému pomáhání jak uprchlíkům před komunismem, tak k finančnímu udržení našeho jediného kněžského semináře ve svobodném světě - římského Nepomucena.

— z touhy věnovat se účinnou spoluprací do zasloužilého tradičního organizačního pojitka našich věřících krajanů zde v Americe:

**„NÁRODNÍHO SVAZU
ČESKÝCH KATOLÍKŮ“**

— z povinnosti navázat a pokračovat v díle Svazu na zachování a prohloubení naší křesťanské víry, v ožívování lásky k našim národním kulturním hodnotám jak mezi našim zdejším lidem, tak i v nových generacích naší mládeže;
— z nutnosti hledat účinné cesty k burcování živého zájmu Ameriky o naši duchovně a politicko-hospodářsky ujařmenou vlast, jejíž komunistický uchvatitel zůstává hrozivým nebezpečím i zdejší americké svobodě.

Národní svaz českých katolíků je v celé katolické Americe známou organizací. Je jedním ze 4 zakládajících těles původní americké charity NCWC, jejíž dílo známe z doby strádání v uprchlických táborech v Německu, Rakousku a v Itálii. Tradiční heslo našich cyrilometodějsky věřících předků všech předešlých i současných národních generací pod ochranným štítem sv. knížete Václava „BOHU - CÍRKVI - NÁRODU“

bylo nejen v srdcích a na rtech našich prvních legionářů v Rusku, ale bylo i samozřejmým programem zakladatelů Svazu r. 1917. (Viz. knihu: „Z boje za svobodu otčiny“ od F. Šindeláře.)

Totéž heslo je i naším programem, našeho dnešního exilu. Proto jsme se v Klubu Domov semkli, s prosbou o Boží pomoc, ve svorné vůli a v pevném odhodlání pokračovat ve svazové práci, abychom se tak zachránili sami před neplodným rozptýlením a zároveň oživil i prodloužil dílo našich předchůdců v USA.

J. Em. Josef kardinál Beran, náš pražský arcibiskup v exilu, schválil a potvrdil toto úsilí: za své návštěvy v USA, dne 25. dubna 1966 se stal naším čestným předsedou.

Sdílette-li s námi podobné přesvědčení o povinnosti a potřebě této práce v dnešní vážné době, staňte se účinnými členy Klubu Domov z NSČK.

Svěřil-li vám Bůh nějaký talent, jste-li trpěliví a vytrvalí, snažte-li se mít Boha upřímně rádi ve svých domovech a blížních se stále živou myšlenkou na ujařmenou vlast, přihlaste se za členy Klubu Domov.

Otec Vojtěch Vít, O.S.B.
duchovní rádec
Pavla Kůrková
místopředsedkyně
Ludvík Pospíchal
pokladník
Františka Uhlířová
tajemnice

599-4372

ROZPOČTY ZDARMA

Independent Glass Service

VEŠKERÉ SKLENÁŘSKÉ PRÁCE

KOVOVÁ OVOJITÁ OKNA (STORM WINDOWS)
PLEXIGLASS — ZRCADLA

8014 SOUTH NATCHEZ AVENUE
BURBANK, ILLINOIS 60459

WILLIAM KRÁTKÝ

evropský vyučený sklenář u dědy a otce v Československu

Z ÚŘADOVNY NÁRODNÍHO SVAZU ČESKÝCH KATOLÍKŮ

Z XXII. konvence

Národního svazu českých katolíků v Clevelandu, O.

Nj. Otec Jan L. Mořkovský, biskup diecése Galveston-Houston v Texasu.

Nj. Otec Daniel W. Kučera, O.S.B., arcibiskup v Dubuque ve státě Iowa.

RESOLUCE

1. Členové a výkonný výbor NSČK jako organizace vždy věrní víře v Krista, Jeho evangelium a římskokatolické církvi, uctivě a vděčně pozdravují Kristova náměstka a Petrova nástupce, svatého Otce Jana Pavla II., prvního slovanského papeže z bratrského národa polského; projevujeme mu svou oddanost a odhodlanost nésti dále pochoděn víry našich společných předků a svatých, abychom ji odevzdali generacím příštím.

2. Uctivě pozdravujeme pastýře místní církve Nj. Otec Antonina M. Pilla, biskupa clevelandského, v jehož sídelním městě zasedá naše letošní konvence; dále pak projevujeme oddanou poslušnost kardinálu Josefu Bernardinovi, chicagskému arcibiskupu, v jehož arcidiecési je ústřední kancelář našeho Svazu.

3. Vyslovujeme i občanskou oddanost presidnetu Spojených států Ronaldu Reaganovi a prosíme Boha, aby mu pomáhal v jeho nesnadném úkolu vésti prozíravě naši svobodnou zem v současné kritické a hospodářsky nesnadné době.

4. Jako američtí občané vážíme si hluboce svých amerických svobod, práv a povinností, snažíme se o mirumilovné soužití se všemi americkými spoluobčany v křesťanské účtě, spravedlnosti a lásce.

5. Jako členové organizace, která se zajímá a pečuje zvláště o dobro lidí našeho českého původu, jejich místní a celonárodní zájmy v USA, vyzýváme všechny naše jednoty, spolky, kluby, farnosti a jednotlivce, aby si zvláště v dnešní rozhárané a těžké době vážili drahocenného odkazu víry našich předků, dědictví naší jedenáctstleté křesťanské kultury a štědrě podporovali tento vznešený cíl i v budoucnu jak pro naše společné dobro, tak k prospěchu USA a k morální pomoci našim bratrům a sestrám v nesvobodné vlasti v Evropě.

6. Všemohoucího Boha a naše národní patrony vyzýváme, aby dal oběma bratrským národům Československa v jejich současném údelu nesvobody vytrvalou odhodlanost ve víře, rozvážnou moudrost,

nerozbornou svornost a jasné vědomí odpovědnosti při výchově nových generací v osvědčených křesťanských cnostech, aby tak oba naše národy obstály už v dlouhotrvající zkoušce kříže než se naplní čas a přijde nové vzkříšení svobody a vítězství Pravdy Páně.

7. Upřímně zveme obě generace věřících exulantů do svého středu, aby nás obohatili svým nadáním a spojili své úsilí s našimi společnými snahami k dobru nás všech. Pprosíme proto důtklivě naše duchovenstvo českého i jinonárodního původu, aby jim vyšlo vstříc v jejich duchovních potřebách, umožnilo jim účast na českých bohoslužbách, které pro ně aspoň čas od času uspořádají, poněvadž – budou-li jejich děti ztraceni pro víru, ztrácí je i církev v USA. – Povzbuzujeme všechny naše složky, aby věnovaly českým dětem a mládeži uvědomělou a starostlivou pozornost; vzájemným pochopením jejich potřeb pak nejlépe posílí naše řady a zajistí jejich i naši kulturní identitu pro budoucnost.

8. Národní svaz českých katolíků připomíná všem svým složkám a jednotlivcům – naprosto nutnost českého katolického tisku v Americe – (Hlas národa a texaský Našinec) a proto apelujeme na všechny své členy a organizace, aby náš český tisk odebírali, četli, štědrě podporovali, inserovali v něm a pomáhali tak zajistit jeho další budoucnost, na níž z velké části závisí i životnost našich spolků a jednot uvěřením zpráv o jejich činnosti.

9. Všem věrným katolíkům a přesvědčeným křesťanům v Československu, ve vlasti našich předků – dnes stále ještě – právě pro jejich víru – marxistickým režimem sociálně diskriminovaným – posíláme své vřelé pozdravy a ujištění solidarity v modlitbě. Máme upřímnou radost z doložených zpráv o rostoucím zájmu mladých o Kristovo evangelium, o

neohroženosti a odvaze vězňených kněží a věřících laiků buď ve spojitosti s úsilím „Charty 77“ a „VONSu“ na obhajobu lidských práv, anebo s úsilím náboženské výuky mládeže v kostele, kterou považuje komunistický režim za „maření dozoru nad církvemi“. Se zvláštním obdivem tu v Clevelandu dnes vzpomínáme na kardinála Františka Tomáška, arcibiskupa pražského, na Julia Gábríše, arcibiskupa trnavského, na všechny řeholní sestry a duchovenstvo řádové i světské.

Národní svaz českých katolíků, vzniklý za I. světové války jako jedna ze složek čs. zahraničního odboje, již přes 67 let pracuje nejen pro zachování českých národních a náboženských tradic zde v Americe – ale také nikdy nezapomínal na těžce zkoušenou vlast našich předků jak za II. svět. války tak od února 1948 – a vždy podporoval zápas našeho lidu o svobodu a demokracii.

Protestujeme proti hrubému porušování základních lidských práv, k nimž patří svoboda náboženská – dnešní komunistickou vládou Československa. Od-suzujeme bezohlednou persekuci laiků i kněží čs. úřady. Je to hrubé porušování Helsinské dohody, kterou Československo podepsalo a zavazalo se ji dodržet.

Vroucně prosíme všemohoucího Boha, na přiměvu našich národních patronů, aby svoboda náboženská i občanská se zase brzy vrátila do zemí svatovlavlavských a cyrilometodějských. – Skláňme se s obdivem i úctou, před Vaší pevnou vytrvalostí ve víře a věrnou oddaností Svatému Stolci, pro něž už po mnohá desetiletí přinášíte veliké oběti a pro Krista je Vám činěno příkoří. Modlíme se i za Vaše pronásledovatele, aby poznali své pobloudění.

Nikdy jsme na Vás nezapomínali a nadále budeme ve svých srdcích a v modlitbách s Vami. Protože jste umlčováni, jsme a budeme Vaším hlasem ve svobodném světě, aby na Vaši nesvobodu a tíseň nezapomínal.

Bůh Vás posiluj!

DOPISY našich čtenářů

Jan Janoušek:

Babíkovští světoběžníci

Ze vzpomínek nepolepšitelného tuláka

Zde na Tasmanii máme mírnou zimu a ne příliš horké léto. Noci však zde máme chladné, a tak i včera večer jsem v našem obývacím pokoji zapálil v otevřeném krbu oheň.

Brzy se příjemné teplo a vůně z eukalyptového dřeva rozlévaly celou místností. Usadil jsem se pohodlně do křesla a pozoroval jsem plameny jak láskovně přeskakovaly mezi hořícími poleny, tančily a vzpínaly se do komína, kde se jejich jas měnil v sedivý dým.

Byl jsem v pokoji sám a v takovém tichém prostředí člověk rád zavzpomíná i usnout lehce může a pak i ty vzpomínky jsou více živé - mění se ve sny, přivolávají živé obrazy z mládí člověka. ★★

Dveře se nehlučně otevřely a tiše - velmi tiše do pokoje vstoupil Jeník Pasek, můj nerozlučný přítel z mládí.

Bez pozdravu, bez jediného slova se rozhlédl prostornou místností a bez pobídnutí se

pohodlně usadil do křesla naproti měmu, v němž jindy sedával Anna, moje nerozlučná družka po posledních čtyřicet let.

Drahnou chvílí jsme oba mlčeli a jen se vzájemně prohlíželi. Bože, jak jsme se oba změnili! Tak jako na mně, tak i na něm zanechal neúplatný čas svoje stopy, vryté hlubokými vráskami do opáleného čela, okolo očí a úst. Kdysi bujně vlasy prosvědčily a pořídily tak, že by je člověk mohl mezi čelem a temenem lehce spočítat.

Násilím jsem přemohl dřímotu. Jeník jsem ani nepřivítal, ale přímo jsem zaútočil otázkou. „Kde ses tu, člověče, vzal, až na konci civilizovaného světa?“ „No, co se divíš, přece víš, že jsem vždycky toužil do světa, a že mně v Babíkově nadarmo nepřezdívali „tulák“. Abych ti řekl pravdu přišel jsem si postěžovat na moji švagrovou Julii. Pamatuješ se snad na starší sestru mé ženy, ta co se vdala do Mrákotína za Josefa Stachu? Psala nám dlouhý dopis, že tam u nás v Babíkově a v okolí stále vzpomínají jak jsme s Bohoušem Markovým vandrovali a jak nás četníci přivedli domů šupem.“ stěžoval si Jeník.

„No, to je ale urážka pořádných tuláků! Já sám vím, že jste přišli domů dobrovolně. Ještě se dobře pamatují, jak jste šli lesem přes Zvěřinův kopec, abyste se vyhnutí celému houfu zvědavých čumilů, kteří se sběhli u Markovy chalupy.“ přizvukoval jsem Jeníkovi.

„Většina těch, kteří nás - světem se dnes toulající krajany - pomlouvají, by sami rádi poznali cizí země a mluvili z nich asi jen prachobyčejná závist. Jenomže, přáteli, cestovat a obzvláště cestovat bez peněz, k tomu je zapotřebí kuráže! Pamatuji se, že jsme se tehdy v druhé městě u nás učili v zeměpisu o Albánii a Černé Hoře a všichni kluci jsme si vykládali jak to tam v těch divokých skalách a mezi svérázným lidem musí být zajímavé. Všichni jsme tajně i zjevně toužili po dobrodružné cestě na Balkán, ale téměř u všech zůstalo jen při tom toužení.“

Jenom my dva - já a Bohouš - jsme jedné aprílové neděle přímo z našeho kostela místo domů zabnuli k nádraží, a u pokladny jsme si koupili jízdenku do Svitav. To bylo na tu světovou stranu, kudy jsme doufali se dostat na Balkán.

Že jsme koupili jízdenek téměř vyčerpali svou finanční hotovost, to jsme si uvědomili až když jsme dorazili do Svitav. Věděli jsme si ovšem rady, a rozhodli se, že budeme dále cestovat „na černo“. Vlezli jsme proto do vlaku směrem na Brno - a „zamíchali se“ mezi ostatní cestující. Brzy nás však objevil průvodčí a za živý svět nechtěl věřit, že jsme „ztratili“ jízdenky. „Raději se hleďte ztratit na příští stanici, nebo vás předám policii!“ vyhrožoval nám uniformovaný zřízenec československých státních drah (ČSD). Co dělat? V Brně jsme opustili rychlovlak a za půl hodiny jsme nastoupili do osobního vlaku směrem na Břeclav. V tom vlaku se s námi průvodčí ovšem vůbec nechal a vyhodil nás jen několik kilometrů za Brnem - v Modřicích. To již bylo pozdě v noci, a protože to bylo koncem dubna byla nám zima.

Hledáme

starší trpělivou a laskavou paní, (vdovu, rozvedenou či i mladší s dítětem, která hledá domov) k naší české babičce v Chicagu. Bydlet u ní, nakupovat, vařit a snadný úklid.

Vážně zájemkyne volejte během dne o další informace a dohodnutí si schůzky: 771-6665, nebo 656-7788.

Vlezli jsme do jakéhosi křoví nedaleko dráhy, schoulili jsme se a snažili usnout.

Moc se nám to nedařilo, a sotva se na východě objevily první náznaky dne, vydali jsme se na další cestu. Protože průvodčí ve vlacích byli takoví „krobijáni“, rozhodli jsme se - jím navzdory - jít do Albánie pěšky. Spočítali jsme si svoji finanční hotovost: měli jsme celkem devět korun. „To nám vystačí až do Rakouska a tam to zase zkusíme vlakem na černo“ - řekli jsme si. Za korunu bylo pět rohlíků; čtyři jsme snědli k snídani, jeden jsme si schovali k obědu. Vydřel nám však jen do desíti dopoledne.

Pálavské vrchy s mohutnými zříceninami hradu Děvína vevodí majestátně jihomoravským rovinám. Protože jsme podle vycházejícího slunce usoudili, že přes ně musíme přejít při své cestě do Rakouska, pustili jsme se tím směrem. V odpoledních hodinách jsme dorazili k řece Dyji, která hnala své prudké jarní vody k jihovýchodu. Jarní slunce příjemně hrálo a proto jsme se rozhodli, že se vykoupeleme. Plavky jsme neměli a tak jsme skočili do vody v podvlékačkách. Závodili jsme kdo první doplave na druhý břeh. Již ani nepamatuji, kdo z nás rozvodněnou řeku přeplaval první, jen to vím, že nás prudký tok řeky zanesl daleko dolů po proudu. Když jsme pak přeplavali zpět musili jsme v mokřích podvlékačkách utíkat dobrý kilometr na břehu proti proudu řeky na místo, kde jsme nechali naše šaty.

Ještě dnes mám z toho těžkou hlavu, co bychom dělali, kdyby nám byl ty šaty a boty někdo vzal. Představte si dva třináctileté tuláky, dvě stě kilometrů od domova v neznámé krajině, bosí a v rozmořených podvlékačkách! Na štěstí, šaty i boty tam byly a i těch osm korun. Deset minut poklusu po břehu řeky trochu osušilo naše spodní prádlo, a tak, když jsme se ustrojili, voda příliš neprosakovala skrz kalhoty.

Brzy jsme dorazili do kteréśi vesnice pod Pálavskými vrchy a blízko mostu jsme objevili několik lidí. Již ani nevím, jak se to pak vše sběhlo. Možná, že oba rázem jsme se rozhodli zmoenit se jedné té loďky, a že se necháme unášet proudem řeky až do Dunaje. Loďky byly ale pevně přivázané řetězy a zajištěné visacím zámkem. Jen jsme se pokusili jednu přitáhnout ke břehu, již začal od kterýchśi humen šékat pes a k

němu se přidali psi celé vesnice. Kdosi nás zahlédl, spustil pokřik a jen rychlý útek nás zachránil před polapením.

Té noci jsme přespali v jakémśi lesíku a druhý den jsme se ocitli v poněkdele obci s českým jménem Zaječ. Tam jsme měli stěstí: svezl nás na voze sedlák Němec, který mluvil obstojně česky. Když jsme mu prozradili, že jsme z Východočeského kraje, projevil neskrývanou radost. Vyprávěl nám, že na vojně sloužil u 31. pěšího pluku ve Vysokém Mýtě a moc se mu v našem kraji líbilo. V Babíkově nikdy nebyl, ale přivítal nás jako krajany, pohostil nás domácími uzeným a vínem a té noci jsme spali pod selskými peřinami jako doma u maminky - ani se nám ráno vstávat nechtělo.

Tak někdy vzpomínám jaký osud stihnul toho dobrého člověka. Skončil někde s německou armádou na Východní frontě, anebo se dočkal odsunu, který byl často prováděn velmi bezohledně?

Jižní Morava je krásný, úrodný a bohatý kus země. Tamní vesnice jsou velmi výstavné a v některých obcích žilo více lidí než v našem okresním městečku na Vysočině. Porovnat náš Babíkov s vinařskou obcí Lanžhotem, by bylo jako srovnávat chalupníka se statkářem.

Přes Podivín jsme se dostali do městečka Lednice. Přes všechnu únavu jsme užasli nad krásou lednických parků, které se rozprostírají na březích řeky Dyje. Tak se nám tam líbilo, že jsme tam chtěli v blízkosti lednického zámku přespát. Objevil nás tam však jakýś hajný a řekl nám, že jsme se utábořili příliš blízko rakouských hranic, a tak ahychom raději zmizeli.

Za pochodu noční tmou jsme se ocitli v jakýchśi mokřinách, kde stála řada starých vykotlaných vrhů. Vybrali jsme si proto každý jednu vrhu a v jejich dutinách jsme přespali a přechkali noc.

Druhý den jsme za Břeclaví u obce Poštorné doputovali k rakouským hranicím, které tehdy v době První republiky nebyly moc přísně hlídány. Když jsme při silnici spatřili budovu celnice, obešli jsme ji prostě lesem a byli jsem v Rakousku. Tam v městečku Perutě mluví ještě česky, ale dále ve Valčicích jsme si musili přiznat, že s naší školní znalostí němčiny nemáme naději cestovat cizinou. Vrátili

ZPRÁVA, KTERÁ POTĚŠÍ

milovníky dobrých polévek, houbových omáček Z NEJLEPŠÍHO DRUHU HRÁBKŮ. Světlo, hrubě krájené - zkrátka nejlepší, které jsou jen u nás k dostání.

1 lb. \$49.50, poštou \$52.35.
1/2 lb. \$25.00, poštou \$27.65.
1/4 lb. \$13.00, poštou \$14.85.

Nové druhy křišťálového skla, granátové šperky, rekordy, české i slovenské knihy /beletrie/, umělecké knihy, slovníky a učebnice, největší výběr blahopřání v angličtině, češtině, slovenštině a jiných řečech, pentle na kroje, šátky na hlavu, panenky v krojích od \$7.50 do \$75.00, dále kuchyňské potřeby, keramika, koření, byliny, cukrovinky a mnoho dalších věcí. Máme na skladě i formičky na ořechy - krabička 50 kusů \$8.50, poštou \$10.50.

Právě vyšla populární kniha pro naše kuchařinky /v angličtině/

CZECHOSLOVAK PASTRIES

v novém již 9. vydání, které přešlo z rukou Charlotte G. Masaryk Soc. Inc. New York do rukou firmy F. Pancner.

Cena - \$2.75, poštou \$3.75

Mnoho nových knih z Československa právě došlo.

Máte-li zájem vyžádejte si seznam.

Tuzex

Zabývá se prodejem knihy rychle, spolehlivě a zaručeně. T12 vyplácení fondů (trusts) (počítanosti) přibuzným v Československu bez srážek.

F. PANCNER, Inc.

Importers of foreign books, films, records and tapes from the U.S. and Canada to Czechoslovakia.

6514 WEST CERMAK RD., BERWYN, ILL. 60402
Telefon 484-3459

jíme se proto stejnou cestou na Moravu.

U Lanžhota jsme přespali ve velkém stohu slámy uprostřed řepného pole. Když jsme ráno neumytí se slámou na šatech i ve vlasech potkali lanžhotské ženy a děvčata, které šly okopávat řepu, stali jsme se středem jejich pozornosti i důvodem jejich veselosti a smíchu.

Za výstavnou obec Kosticemi jsme leželi v trávě na břehu řeky Kyjovky. Na Slovensko byla necelá hodina chůze. Byl pátek odpoledne, byli jsme na vandru již šestý den. Hladově, uspiněni a co horšího, z nedělních střevic mně koukaly palce a Bohouš ztratil z jedné boty podpatky. Z druhé podrážku. Ze se nám oběma stýskalo po rodičích a pohodlí domova to jsme cítili a jen neradi jsme si to přiznávali. Vrátime se domů!

Rozhodli jsme se k tomu návratu náhle. A ještě ten samý večer jsme jako černí pasažeri nastoupili v Břelci do vlaku směrem na Brno, dále na Svitavy a odtud lokálním vlakem směrem k Babíkovi. Několikrát nás průvodci vlaků na stanici vyhodili, tak jsme nastoupili do vlaku následujícího. V neděli ráno jsme se z týdenního vandru vrátili domů. Ze rodiče žili celý týden ve starostech a obavách o nás, to jsme pochopili teprve po návratu domů. Ještě dnes je mně líto, že jsme naše dobré otce a láskyplné maminky tak zarmoutili.

Po pravdě však útek dětí z domova to je problém tak starý jako lidstvo samo. Vždyť již z bible známe podobnoství o marionetném synu, který se pokorně navrátil do otcovského domu. Miliony dětí opouští lehkověžné domovy svých rodičů a mnoho se jich ku vlastní škodě a k zármutku svých rodičů nevrátí.

My jsme se vrátili a bylo nám odpuštěno.

Ani ve škole nás za naše dobrodružství netrestali, naopak, musili jsme učitelům i panu katechetovi vyprávět epizody z našeho vandru. Když jsme potom v posledním čtvrtletí psali z češtiny slohový úkol,

položil přede mne náš učitel zcela nový sešit a řekl: „Ty napiš reportáž o vašem vandrování.“

A já jsem psal. - psal jsem ještě v hodině občanské nauky, psal jsem v polední přestávce a dopisoval jsem doma, až jsem popsal celý sešit. Druhý den mne sám ředitel školy zavolał do sborovny, kde jsem četl ten svůj slohový úkol před celým učitelským sborem. Vyneslo mně to nakonec pochvalu - a dnes s uznáním a vděčně vzpomínám na ty naše dobré učitele.

Tomu všemu je již tak dávno, více jak půl století, ale ještě dnes mě zlobí, když někdo o nás říká, že nás z našeho slavného vandru přivedli domů četníci „šupem“. Pravda je, že jsme byli - chcete-li - mladí nezbedové, že jsme do Albánie nedošli, ale nechytli nás a vrátili jsme se domů dobrovolně.

Zakončil svoje vyprávění, vstal, ještě jednou se rozhlédl kolem, a jak přišel tak zase tiše otevřel dveře a bez rozloučení odešel. Nešel jsem ho vyprovodit; zůstal jsem nehybně sedět u dohrořívajícího krbu a vzpomínal jsme na rodiče, učitele, přátele a sousedy v Babíkovi. Byl jsem ve svých vzpomínkách tam doma, u nás; na březích Dědováků, - tisíce mil daleko a půl století v minulých časech.

„Tak jsi zase u toho ohně usnul,“ vyrušila mne z mého zamyšlení moje drahá polovice Anna.

„Jak usnul? Vždyť jen teď to byl Jeník Pasek, cožpak jsi s ním nemluvila?“

„Jdi raději spát do postele, do rána zapomeneš co se ti u krbu zdálo, nebo, že tu byl nějaký Jeník.“ Resolutně mně radila Anna.

Poslechl jsem; celou noc jsem klidně spal, ale na Jeníkovu návštěvu minulého večera a na jeho vyprávění jsem nezapomněl. A aby se to vše udrželo v paměti, tak jsem to zde zapsal.

LÉKÁRENSKÝ TELEFON: 484-0106

DOMÁCÍ TELEFON: 749-0281

Poslání léků vašim příbuzným domu či kamkoliv rychle a bezpečně vyřídí

HOLECEK PHARMACY

PH. MR. VLADIMÍR HOLECEK, R.PH.

Naproti berwynské radnici

6705 WEST 26th STREET, BERWYN, ILLINOIS 60402

Josef V. TOMÁNEK

Český kněz
BOHUMIL MATĚJŮ C.SS.R.

/*20.IV.1868†31.XII.1939/
(K 45. výročí jeho smrti.)

Zbožný synu
ředitele české školy,
ve svých rodných
Kojeticích za Prahou,
studoval jste práva,
toužil po řeholi,
potom zasvětil jste Bohu
duši svou.

V Mautern ve Štýrsku
jste skončil bohosloví,
tam jste na kněze
byl slavně vysvěcen,
Pán Bůh žehnal
svému redemtoristovi,
z Jeho vůle
splnil se Vám divný sen.

O své stádce
staral jste se starostlivě,
ve vlasti
i v Novém světě za mořem,
za svůj lid
jste prosil Boha úpěnlivě,
aby před Satanem
chránil Českou zem.

/New York, 6.IX.1984/

Josef V. Tománek

ČESKÝ KATOLICKÝ
SOKOL-OREL

/založen 14.X.1909 v New
Yorku/
K 75. výročí trvání!

Sluho Boží,
Panny Marie a Krista,
pomáhal jste vlasti
v prvním odboji,
jako básník,
redaktor a komponista,
tušil jste, že Rus
naš kraj si přisvoji.

Sokol-Orel,
kdysi Vámi založený,
dodnes v Novém Yorku
v sportech vyniká,
v Parku Vašem cvičí děti,
muži, ženy,
je Vám ke cti
jejich snaha veliká.

Vždycky žil jste
podle Božích příkázání,
pro Boha a pro křesťany
věřící,
za to sládec dřimejte
do Zmrtvýchvstání,
v chrámu v New Yorku
na Třetí ulici.

V nebi zahledí se Bůh
do Vašich tváří,
za ty dobré skutky
kež Vás odmění nebem svým,
jež krásou oslnivě září,
o nž žádný člověk
nemá tušení.
/New York, 2.IX.1984/

Duše své jste
Pánu Bohu zasvětili,
proto těžký hřích
Vám duše netížil,
Ježíše a Matku Páně
vždy jste ctíli,
jako světec Neumann,
když v New Yorku žil.

Nebyli jste v poušti chvějící se
třtinou -
Vaší starou vlastí,
když ničil rudý mor.
Za své bratry Orly,
kteří pod jhem hynou,
vrahům
postavili jste se na odpor.
Když tři čtvrti století
čas uzavírá -
nespočetných Vašich
skvělých výkonů,
necht' Vás stále v práci sílí Věra,
šťastně žijte dál
dle Božích zákonů!

nežli trsy trávy přikryla je zem.

Čs. vláda odmítla vědci-
exulantu účast na vědecké kon-
ferenci v Praze

Jaderný fyzik, profesor František Janouch ze Stockholmu, uveřejnil v britském odborném časopise NATURE (příroda) - článke k zahájení šesté všeobecné konference Evropské fyzikální společnosti (EPS) v Praze. V tom článku prof. píše:

V úvodu předesílá, že by chtěl své vědecké kolegy seznámit s následujícím programem: Na konferenci EFS, má být v Praze od 27. srpna kolem 14 set účastníků. Ačkoli je profesor Janouch členem téže společnosti, a ačkoli byl na konferenci pozván a fádne zaplatil všechny poplatky, nedostal od čs. úřadů vstupní vízum. Profesor Janouch ve svém článku v britském odborném časopise „Nature“ říká, že jde o zjevné porušení svobody vědecké výměny. Situace je o to vážnější, že během pražské konference má EFS jednat o řadě důležitých otázek, a přijmout závazná rozhodnutí. Prof. Janouch k tomu dodává, že čs. úřady mu znemožnily plnit uložené povinnosti. Jeden ze zakladatelů společnosti, prof. Bernardini z italské Pisy, vstěpoval této organizaci od jejího založení v r. 1968 velké evropské humanitní tradice a principy snášenlivosti, vzájemný respekt, respekt k individuálním právům a svobodám, zásadám rovnosti, otevřenosti a demokracie. Profesor Janouch pak klade otázku, zda mohou členové EFS k jeho případu nyní mlčet. A připomíná, že v souvislosti se svou snahou dostat vstupní vízum do Československa prosedoval zásady výboru pro volnou výměnu vědeckých pracovníků Mezinárodní rady vědecké unie, jejímž je Československo členem. Zmíněné zásady jsou v přímém rozporu se stanoviskem čs. úřadů jenom proto, že profesor jaderné fyziky Fr. Janouch je exulant, který z Československa odešel po srpnové sovětské okupaci. Profesor Janouch apeluje v závěru svého článku na svědomí všech svých vědeckých kolegů, aby po seznámení se s jeho případem učinili individuální rozhodnutí, jak chtějí na zmíněný případ reagovat.

Petr HORÁK

KDO, KDE A KDY
JDE DO PENSE

Ze sta mužů ve stáří mezi 60 a 64 roky je v Rakousku již v pensí 74 mužů! Ve Švýcarsku je to jen 17, v Japonsku 24, ve Švédsku 32, ve Spojených státech 44, v Dánsku 47 a v Německé spolkové republice 56 mužů.

Pravidelné české bohoslužby jsou každou sobotu
v 6:15 hod. večer v kostele Panny Marie Svatohorské

W.Cicero, Ill. 2414 S. 61st Ave.

New York. — Jak jsme už o tom ve zkratce psali v minulém sloupku informací, dne 24. září přemluvil prezident Reagan před 39. Valným shromážděním OSN řeč, ve které vyzval sovětské vládce, aby se vrátili ke konferenčnímu stolu a obnovili vyjednávání s USA o zmenšení arzenálu nukleárních zbraní a tím přispěli k snížení napětí a k odstranění strachu ve světě před nukleární válkou. Hned nato však sovětský rozhlas kritizoval Reagana, že jeho řeč byla pouze předvolebním „trikem“, a že chce vyjednat se Sověty z pozice síly až nyní, když byla zvýšena vojenská moc Spojených států. Dne 25. září zpravodajská služba TASS opakovala tyto kritiky a dodala, že americká zahraniční politika „zasáhla do záležitostí všech zemí světa“ se prý nikterak neměnila. Dne 27. září sovětský ministr zahraničí Andrej Gromyko odpověděl před generálním shromážděním OSN na Reaganovu řeč. Velmi ostře kritizoval úsilí Spojených států o vojenskou převahu nad SSSR a prohlásil, že jediné USA jsou zodpovědné za napjaté vztahy se Sovětským svazem a za všechny mezinárodní problémy ve světě. Potom Gromyko jednal 90 minut s US demokratickým kandidátem na prezidentství Walterem Mondalem. Brzy nato též den sovětská vláda vydala prohlášení, ve kterém kladla Washingtonu za vinu, že byla přerušena jednání o skončení závodu ve zbrojení a vyslovila mínění, že „kandidát Walter Mondale by prý mohl dosáhnout sblížení obou velmocí“,

takže by pak obě mohly přispět k dohodě o omezení nukleárních i jiných zbraní, ba dokonce i k všeobecnému odzbrojení. Sověti zřejmě nechťejí dopřít Reaganovi žádný úspěch v zahraniční politice se Sovětským svazem a mají za to, že tím dojmem přispějí k jeho volební porážce. Vědí, že Reagan dobře zná světovládne cíle světového komunismu, že jediný z posledních US prezidentů se nenechá Moskvou „vodit za nos“ a je rozhodnutý jím v ničem neustupovat, aby nemohl uchvacovat další země. Raději by viděli prezidentem Spojených států povolnějšího a méně nebezpečného Mondala. - V pátek 28. září se Reagan setkal s Gromykiem; posice obou státníků se nesblížily, protože Gromyko pouze opakoval jinými slovy to, co řekl před Spojenými národy, a to co prohlásila sovětská vláda. Bílý dům se však domnívá, že nakonec může přesto dojít ke sblížení obou zemí a k oblévě mezi nimi, až Sověti „ztráví“ Reaganovy realistické a dobře míněné návrhy.

● ● ●
Managua. — Dne 21. září sandinistická vláda Nikaragvy oznámila, že přijímá plán pro vyřešení středoamerické krize, připravený skupinou zemí „Contadora“, jejímž členy jsou Mexiko, Panama, Venezuela a Kolumbie. Tento plán požaduje: postupné odstranění ze střední Ameriky vojenských poradců jak Spojených států tak Sovětského svazu a Kubu; skončení podpory salvadorských guerillů Nikaragvou; skončení

LETEM

SVĚTEM

podpory nikaragvajských obránců svobody Spojenými státy; nastolení demokratických vlád ve středoamerických zemích; mírové vyřešení všech sporů v této končině; zavření všech cizích základů ve střední Americe do šesti měsíců, - včetně US vojenských základů v Hondurasu a zastavení velkých US vojenských manévřů v Hondurasu. Washington, ačkoli dříve naléhal na Nikaragvu, aby přijala tento plán skupiny Contadora, byl nyní tímto jejím náhlým gestem překvapen. Proto US státní department prohlásil, že gesto Nikaragvy není nic jiného než přetvářka. Spojené státy prý proto žádají některé dodatky k tomuto plánu: zorganizování v Nikaragvě opravdu otevřených, demokratických a svobodných voleb; omezení vojenské moci Nikaragvy, dokázané přerušováním nákupu zbraní, a přísným ověřením, že Nikaragva plní přijaté závazky a vzdá se „přátelství“ s Kubou a s SSSR.

● ● ●
Buenos Aires. — Argentinští vojenští soudci prohlásili 26. září, že prý devět vysokých důstojníků, obviněných z organizování trýznění a masakrů příslušníků politické opozice proti vojenské vládě v druhé polovině sedmdesátých a na začátku osmdesátých let, po svržení vlády prezidentky Maria Estela Peronové, se nedopustilo žádných přestupků a jednalo náležitě. Veřejnost je tímto

prohlášením pobouřena, avšak je bezmocná. Ukázalo se, že v Argentíně armáda má nadále v rukou hlavní moc a poslední slovo.

● ● ●
New York. — Protestantský kazatel Billy Graham po návratu z 12-denní návštěvy Sovětského svazu řekl, že podle jeho předtuch prý sovětská vláda bude postupně uvolňovat omezení náboženského života v Sovětském svazu, protože začíná uznávat, že „věřící křesťané jsou nejpracovitější a nejsvědomitější občany.“ Prý si byl od začátku vědom toho, že „Sověti by ho mohli zneužít ke své propagandě“, avšak toto riziko prý stálo za to, protože svou návštěvou „přispěl k světovému míru a mohl v Sovětském svazu hlásat Kristovo evangelium.“ Také se tam prý přesvědčil o tom, že sovětský lid chce mír; on prý věřící v Rusku rovněž ujistil, že Američané si přejí mír.

● ● ●
Káhira. — V r. 1981 egyptský prezident Sadat přerušil diplomatické vztahy Egypta se Sovětským svazem; obvinil sovětské diplomaty, že se míchali do domácích záležitostí Egypta. Nyní - za vlády prezidenta Mubarak - byly 24. září diplomatické vztahy mezi oběma zeměmi opět obnoveny. Nový sovětský velvyslanec v Egyptě Alexander Belonogov v ten den odevzdal egyptskému prezidentu své pověřovací listiny.

Amman. — Dne 25. září Jordánsko nečekaně oznámilo, že po pětileté přestávce obnovuje také své diplomatické vztahy s Egyptem. V r. 1979 sedmnáct arabských zemí přerušilo diplomatické vztahy s Egyptem kvůli jeho podepsání míru s Izraelem. Jordánsko je nyní první zemí z této skupiny, která s Egyptem opět diplomatické vztahy navázala. - Zatímco Spojené státy a Izrael vítaly obnovení vztahů mezi těmito dvěma arabskými zeměmi, Sýrie a Libye vyzvaly ostatní arabské země k bojkotování Jordánska, jehož rozhodnutí nazvaly zradou Arabské ligy. Brzy nato rozhodnutí Jordánska odsoudily také Irán a Alžírsko; svůj nesouhlas vyjádřila i Saudská Arábie. Na druhé straně egyptský prezident Hosni Mubarak naléhal na Spojené státy a zdvojnásobily své úsilí o dosažení míru na Blízkém východě právě nyní, když Jordánsko znovu navázalo s Egyptem diplomatické styky. Je prý přesvědčen o tom, že v této věci bude nyní možno získat spolupráci jordánského krále Husseina a jeho vlády.

● ● ●
Washington. — Dne 23. září řekl US státní tajemník George Shultz, že Spojené státy chtějí zahájit nové diplomatické úsilí na Blízkém východě za účelem vyřešení problému jižního Libanonu, obsazeného Izraelem. Asistent státního tajemníka pro Blízký východ Richard Murphy má být prostředníkem mezi Izraelem a Sýrií ve věci současného odchodu armád obou zmíněných států.

● ● ●
Jeruzalém. — Izraelský ministerský předseda Shimon Perez vyslovil 25. září naději, že Izrael a Sýrie se shodnou na zárukách bezpečnosti, které by umožnily Izraeli odvolat svou armádu z Libanonu. Odchod Izraele z Libanonu už prý nezávisí na současném odchodu syrského vojska, nýbrž pouze na zaručení bezpečnosti severních hranic Izraele proti teroristickým útokům. Perez také řekl, že jeho vláda znovu prostuduje Reaganův plán na mír na Blízkém východě, požádá-li o to Reaganova vláda. Asistent US státního tajemníka Richard Murphy už navštívil syrského prezidenta Hafez Assada v Damašku, egyptského prezidenta Hosni Mubarak v Káhyře, a prezidenta Herzoga v Jeruzalémě. Snažil se jen vyzvědit, jaká je posice každé vlády, aby o tom informoval

Ondrus & Son

Zhotovujeme příkrývky (deky) i polštáře z přinesného perí;
hotové povlaky na deky ve všech velikostech.
Máme největší výběr záclon (draperií) do kuchyně, pokojů a ložnic;
soubory do kuchyně, pokojů, ložnic a koupelen;
sklad hotových prošívaných dek a polštářů z husího prachového perí a dueronu.
Velký výběr bed-spreads a draperií téže barvy.

Navštivte nás!

Rádi poradíme a odborně obsloužíme — česky či anglicky.

Máme 45-letou zkušenost — a stejně dlouhou dobu sloužíme svým krajanům jen kvalitním zbožím.

Těšíme se na vás!

Ondrus & Son

6533 WEST CERMEN RD., BERWYN ILL. 60402

GU 4-1700

Hned naproti obchodu p. F. Pancera

Our 100th Year

SECOND FEDERAL SAVINGS

Member of
Federal Home Loan Bank System

Route 12 & Grand Ave.
FOX LAKE, ILL. 60020
☎ 587-6311

INSURED SAVINGS
— up to \$100,000.00 —
by Federal Savings and
Loan Insurance Corp.

A FRIENDLY
SAVINGS
INSTITUTION
SERVING A GREAT
COMMUNITY

SAVING IS
CONVENIENT
HERE!

Every feature of our
association is designed
with safety, increased
earnings and convenience
for you in mind.

For your convenience:
— a Save-by-Mail plan,
— easy-to-serve-you
office facilities,
— fast service,
— free parking.
Come in.

Satisfying friendly service

CORNER
26TH & PULASKI
CHICAGO, ILLINOIS 60623
PHONE: 277-8500

7345 W. 25TH ST.
N. RIVERSIDE, IL. 60516
PHONE: 442-5700

presidenta Reagana. Yitzhak Rabin, ministr obrany Izraele, varoval týž den před upříšleným optimismem brzkého odchodu Izraele z Libanonu. - Dne 30. září izraelská vláda oznámila, že Izrael odvolá své vojáky z jižního Libanonu za těchto podmínek: 1) Sýrie musí předem slíbit, že neobsadí místa, uprázdněná Izraelem; 2) Izraelci musí být dána záruka, že vojáci OSN přítomní v Libanonu, jakož i milice jiholibanonské armády budou schopny zajistit bezpečnost izraelských hranic proti guerilům.

Brusel. — Zatímco ve Spojených státech nezaměstnanost mírně poklesla, v západní Evropě počet nezaměstnaných stále stoupá. V srpnu 1984 bylo ve Spojených státech 7,5 % nezaměstnaných, ale v západní Evropě jich bylo průměrně 11 %; v některých evropských zemích - v Holandsku, v Belgii, v Irsku a ve Španělsku - dokonce až 15 až 20 %. Nesmíme ovšem zapomínat, že definice nezaměstnanosti je na obou stranách Atlantiku poněkud odlišná; zatímco ve Spojených státech jsou považováni za nezaměstnané pouze ti, kteří aktivně hledají práci a nemohou ji nalézt, v západní Evropě jsou za nezaměstnané považováni všichni lidé, kteří práci nemají. Čeká se, že v r. 1985 bude v západní Evropě dokonce 20 milionů nezaměstnaných. Západní Evropa dosud nepoznala znatelný obrát k lepšímu v ekonomii jako Spojené státy. Důvody jsou různé. V západní Evropě pracovní unie často nedovolují zavírat či modernizovat staré a nerentabilní podniky, protože by to znamenalo propuštění tisíců dělníků z práce. Ve Spojených státech unie tuto moc nemají. V západní Evropě jsou dnes pracovní síly také příliš nákladné; zatímco v letech 1973-81 cena dělnické práce stoupla o 19 %, ve Spojených státech klesla v této době o 3 %. Z velké části to vysvětlují příliš štědré „okrajové“ výhody poskytované dělnictvu v západoevropských zemích: dlouhé placené dovolené, bezplatné lékařské a nemocniční ošetření, vysoké pense a jiné výhody. Ekonomie tamních zemí však dnes není schopna poskytovat pracujícím tak velké výhody, protože výrobky Japonska, Jižní Koreje a Taiwanu jsou daleko levnější a ekonomie západoevropských zemí tím trpí a zůstává stagnantní. Na tomto stavu mají zodpovědnost jak pracovní unie tak i tamní socialisté a koaliční vlády. Evropa také poznává stejný problém cizích ilegálních

dělníků jako Spojené státy. Podle odhadů tam přišlo na 1,5 milionu dělníků ilegálně z Asie, Blízkého východu a z Afriky. Mnozí ilegální dělníci tam přišli také z Iránu. V Itálii je na 600 tisíc ilegálních dělníků hlavně z Habeše, ve Španělsku na 300 tisíc z Turecka, Afriky a z Jižní Ameriky. Tito cizinci se obvykle spokojují s pracemi, které jsou těžké, špinavé, nebezpečné a špatně placené, o které domácí obyvatelé nestojí a dávají přednost štědré podpoře v nezaměstnanosti. Ve Spojených státech se počet ilegálních Mexičanů odhaduje na 5 až 8 milionů; tento problém však bude asi brzy brutálně vyřešen, bude-li odhlasován zákon, podle kterého se stane trestným přijímat ilegální cizince do práce. Američtí ekonomisté odborníci radí západní Evropě k zlepšení ekonomické situace tyto reformy: snížit počet předpisů a vládních zásahů do ekonomie, snížit daně, dovolit zavážení či omezení provozu nerentabilních podniků, zmodernizovat zastaralé podniky, dovolit ohebnější finanční trhy, méně zasahovat do vztahů mezi zaměstnanci a zaměstnavateli, aby výhody poskytované dělnictvu, byly únosné podnikům a národnímu hospodářství.

Addis Abeba. — Některé části Habeše trpí už několik let katastrofálním suchem; západní diplomaté a soukromé organizace pro výpomoc hladovějícím říkají, že letošní sucho je ještě horší než bylo sucho v minulých letech.

Desetitisíce Habešanů umírají hladem či nemocmi, způsobenými silnou podvýživou: 6 milionů lidí by tam naléhavě potřebovalo výpomoc potravinami. Vláda i soukromé výpomocné organizace odhadují, že letos může v Habeši zahynout až 200 tisíc lidí, podobně jako za velkého sucha v r. 1974. Vláda narudlého plukovníka Mengistu Haile Mariam, která nedávno okázale slavila 10. výročí marxistické revoluce v Habeši vyhláší sice apely pro mezinárodní výpomoc, avšak sama se o hladovějící občany nijak příliš nezajímá. Mnohem více se zajímá o to, aby byla důsledně provedena kolektivizace všech pozemků a nastolena „beztržní“, společnost v celé Habeši. Ekonomové poukazují na to, že touto rychlou kolektivizací je brzděno v rozvoji habešského zemědělství. Sama vláda varovala už v březnu, že Habeš bude letos schopna sklídit pouze asi 6,2 milionu tun obilí, což je o jeden milion tun obilí méně, než by bylo zapotřebí pro uživení habešského obyvatelstva, a že tedy 5 milionů lidí bude v Habeši ohroženo hladem. Mezinárodní výpomoc na sebe nechává čekat, je jí málo a přichází příliš pozdě; kromě toho nedostatek sjízdňích cest zabraňuje rychlému rozvážení potravin do postižených odlehklých končin. Některé vlády se také zdráhají pomáhat zemi, která je na cestě ke komunismu. Nejvíce jsou suchem a hladem postiženy severní provincie Habeše: Wollo, Tigre a Eritrea. Na neš-

těstí byla letos suchem a hmyzem postižena také jižnější provincie Sidamo, která dříve poskytovala své přebytky severním provinciím. V této provincii letos už zahynulo žití a suchem na 149 tisíc kusů hovězího dobytka a dokonce i velbloudi tam hynou žití. Vláda odmítá podávat přesné informace o lidských úmrtích hladem a žití. Částečné zprávy o tom přicházejí pouze od cizích diplomatů a cizích soukromých organizací, které v některých částech postižených provincií rozdělují potraviny. Pouze od nich přicházejí zprávy o stovkách lidí zahynulých hladem v různých městech a krajinách. Celkový obraz o obětech sucha v Habeši si však není vůbec možno učinit.

V ZÁP. NĚMECKU VYŠLA NOVÁ KNIHA VÁCLAVA HAVLA

„Astrologové měli, jak se ukazuje, pravdu, když mi i proto rok předpovídali pohyb ve vězení, a když tvrdili, že prožiju žhavé léto. Tady je skutečně strašné vedro. Jsem jako v permanentní sauně.“

Tak začíná Václav Havel velkou řadu esejí, které nyní vyšly pod titulem „Dopisy Olze“ v aktuální knižnici Ro-ro-ro západoněmeckého Rowohlta nakladatelství. Samozřejmě v německém překladu.

S novou Havlovou knížkou je to jako s poslední knížkou Ludvíka Vaculíka: její první knižní vydání vychází v němčině. Pokud jsme informováni má vyjít nová Havlova kniha i v

angličtině, v italštině, ve francouzštině, španělsky a v některém severském jazyku. Je to namáhavá a při tom poutavá četba. Jak píše západoněmecký deník Frankfurter Rundschau: Do věznice přivázejí muže středního věku. Je to světoznámý spisovatel, duchovní mluvčí opozice své země; jeho divadelní hry se hrají na celém světě. Ve věznici vzniká jeho jedinečná korespondence s vlastní ženou. Z pozorování a reflexí se rodí v těchto dopisech Havlova filosofie o identitě a o existenci. Jako vezeň v cele – tato situace je východiskem při hledání lidské identity. Havel se netáže, zdali muselo dojít k vězeňskému trestu, ale táže se, jaký má smysl jeho uvěznění. Místo nových idejí, projektů a programů se zasazuje za renesanci soucitu, tolerance – porozumění a přátelství. Odpovědnost pro něho znamená: začít sám u sebe. Havlovy eseje přeložil do němčiny Joachim Bruss; pro vydání v hamburském nakladatelství Rowohl je připravil Jiří Grůša.

Zmařený útěk dvou čs. občanů

Západní agentury přinesly zprávu, že českoslovenští pohraničníci znemožnili útěk z republiky dvěma osobám, které se skrývaly v nákladním autě s maďarskou poznávací značkou. Stalo se to na hraničním přechodu ve Folmavě.

PRO VAŠE PŘÍBUZNÉ Z ČESKOSLOVENSKA NABÍZÍME ZA NEJNÍŽŠÍ CENY TYTO DLOUHODOBÉ NÁVŠTĚVNÍ LETY.

Odlet z Prahy:	Návrat z USA:
22. října 1984	7. prosince 1984
9. listopadu 1984	18. ledna 1985
16. listopadu 1984	22. února 1985
7. prosince 1984	11. dubna 1985
10. prosince 1984	6. května 1985
18. ledna 1985	3. června 1985
15. února 1985	21. října 1985
8. března 1985	15. listopadu 1985
11. března 1985	6. prosince 1985

Můžete kombinovat kterákoliv data příletu a odletu až do 1 roku pobytu.

SOUČASNÁ CENA: Praha – New York – Praha \$584.00

Praha – New York – Chicago – Praha \$760.00

O přesné ceny do dalších míst v USA zavolejte:

☎ 312-242-1512 nebo ☎ 312-749-1333

Dále nabízíme zvláštní, velmi výhodné nemocenské pojištění pro návštěvníky z Evropy.

WEBER

TRAVEL AGENCY, INC.

6805 W. ČERMÁK RD., BERWYN, ILLINOIS 60402
TELEFON: (312) 242-1512, nebo 749-1333

OZNAMUJEME VŠEM KRAJANUM, naši české a slovenské veřejnosti, že jsme v Ciceru otevřeli novou restauraci

"CROWN RESTAURANT"

5735 W. Cermak Rd.
CICERO, IL.

Vepřo, knedlo, zeló,
pivo jako křen,
guláš máme taky,
bar vždy otevřen.

Zastavte se, přesvědčte se,
přiveďte své přátele!
Prvotřídní chuťná jídla
LEVNÉ CENY.

Útulné prostředí.

Vaši hostitelé:

Máňa Vlková
kuchařka
z „Plaza Restaurant“

Mike KAZIL,
který nikdy
žádnou radost nezkazí!

Denně otevřeno
od 11 hod. do 8 hod. večer.
V pondělí zavřeno.

☎ (312) 652-3555

SPORT

I. LIGA KOPANÉ V ČESKOSLOVENSKU

5. kolo: Bohemians Praha – Dukla Banská Bystrica 4:0. Baník Ostrava – Spartak Trnava 3:1. Petržalka Bratislava – Slavia Praha 0:5. Inter Bratislava – Sparta Praha 1:2. Lokomotiva Košice – TJ Vítkovice 4:0. Dukla Praha – Slovan Bratislava 7:1. Sigma Olomouc – RH Cheb 0:4. ZVL Žilina – Tatran Prešov 4:0.

Tabulka po 5. kole:

1. BOHEMIANS	14:2 9
2. OSTRAVA	10:4 8
3. SLAVIA	10:4 7
4. SPARTA	12:7 7
5. B. BYSTRICA	11:6 6
6. KOŠICE	10:9 6
7. VITKOVICE	10:8 6
8. DUKLA	10:6 5
9. CHEB	5:8 5
10. OLOMOUC	4:4 4
11. INTER	4:4 4
12. ŽILINA	7:10 4
13. TRNAVA	2:6 3
14. PETRŽALKA	1:11 2
15. SLOVAN	4:18 2
16. PREŠOV	2:10 1

Lípa 1:0, Zbrojovka Brno – Gottwaldov (Zlín) 2:0, České Budějovice – Třinec 2:0, Jablonec – Chomutov 0:2, Hradec Králové – Mladá Boleslav 0:0, Poruba – Škoda Plzeň 1:0, VP Frýdek-Místek – VTJ Tábor 1:0, Ústí nad Labem – Xaverov Praha 4:2.

Prvních pět týmů v tabulce:

1. TEPLICE	15:4 11
2. BRNO	10:3 11
3. Č. BUDĚJOVICE	10:4 9
4. TŘINEC	13:6 8
5. CHOMUTOV	4:3 7

Slovenská skupina:

7. kolo: Dunajská Streda – Dubnica 2:0, Plastika Nitra – Spišská Nová Ves 4:1, Púchov – Považská Bystrica 1:0, Trebišov – ZTS Košice 5:0, Humenné – Poprad 3:1, Senica – Trenčín 1:0, Prievdza – Levice 5:1, Michalovce – Martin 4:1.

Prvních pět týmů v tabulce:

1. DUN. STREDA	15:3 12
2. NITRA	20:9 10
3. POV. BYSTRICA	12:5 10
4. TREBIŠOV	13:5 9
5. HUMENNÉ	10:9 8

I. LIGA HOKEJE V ČESKOSLOVENSKU

1. kolo: Dukla Trenčín – Motor České Budějovice 9:1, Gottwaldov (Zlín) – CHZ Litvínov 4:3, Sparta Praha – VSŽ Košice 2:4, Škoda Plzeň – Tesla Pardubice 2:4, TJ Vítkovice – Dukla

Jihlava 2:3, Zetor Brno – Slovan Bratislava 2:1.

POK

Náš sportovní zpravodaj Petr Horák hlásí:

REKORD NAVRÁTILOVÉ

Bývalá československá reprezentantka, Martina Navrátilová, hrající nyní za Spojené státy, ještě zlepšila svůj světový rekord v počtu vítězných utkání za sebou. Na mezinárodních tenisových turnajích dosáhla už šedesátého vítězství v řadě, a to ve finále v Deerfield Beech na Floridě nad Američankou Michelle Torresovou 6:1 a 6:0. Navrátilové stačilo k finálovému vítězství 38 minut. Ve finále čtyřhry vyhrála Navrátilová spolu s Australankou Elizabeth Sayersovou nad americkou dvojicí Barbara Potterová – Sharon Walshová 2:6, 6:2 a 6:3. Navrátilová dostala za své vítězství na Floridě první cenu v hodnotě třiceti tisíc dolarů, a zvýšila tak svůj letošní příjem z tenisu na 2 miliony, 58 tisíc, 856 dolarů. S velkým odstupem je za ní na druhém místě Američanka Chris Evertová – Lloydová, která má zatím z turnajů 441 tisíc, 27 dolarů. Třetí je čs. reprezentantka, Hana Mandlíková, která letos získala 412 tisíc, 955 dolarů. Z československých hráček je v první desíce ještě Hana Suková na 8. místě s letošním příjmem 155 tisíc, 433 dolary. Mezi muži je letos na prvním místě Američan John McEnroe s celkovým turnajovým příjmem 1 milion, 197 tisíc, 463 dolary. Na druhém místě je čs. tenista, Ivan Lendl, který zatím letos získal 577 tisíc, 518 dolarů. Z dalších čs. reprezentantů je celkově čtvrtý Tomáš Šmíd, který má letos už 327 tisíc, 737 dolarů.

FANTASTICKÝ HINAULT

Známý Francouz Bernard Hinault vyhrál v Cannes cyklistickou Velkou cenu národů. V časovce dlouhé 88 kilometrů zaznamenal Hinault rekordní průměrnou rychlost téměř 35 a půl kilometru za hodinu.

ŽENSKÝ MARATON

V mezinárodním maratonském běhu žen v Paříži, který sponzorovala firma AVON, zvítězila Novozélandka Lorraine Mollerová, která dosáhla času 2 hodiny, 32 minuty, 44 vteřiny. O devět vteřin později proběhla na druhém místě cílem Holanďanka Carla Beurskensová. Maratonského běhu se zúčastnilo přes 700 žen, z toho skoro 300 Američanek.

AMERICKÝ FOTBAL

Ve Spojených státech je velmi populární profesionální mistrovská soutěž v americkém fotbale, kterou sledují každý víkend miliony Američanů na obrazovkách svých televizorů. Mužstvo Washington Redskins, které patřilo v loňské sezoně k nejlepším, porazilo na cizím hřišti New England Patriots 26:10. Bez porážky jsou letos zatím mužstvo Los Angeles Raiders, Miami Dolphins a San Francisco 49ers.

CLEVELAND

KRAJANSKÝ VÝBOR

The Local Chapter of the Czechoslovak National Council of America
P.O. Box 347, Cleveland, Ohio 44127

Bratře, sestro!

Krajanský výbor v Clevelandu byl založen v r. 1948, po komunistickém puči v Československu. Jeho úkolem bylo a je dodnes boj proti

komunismu a pomoc jeho obětem. Jsme samostatnou odbočkou Československé národní rady americké.

Jistě si uvědomujete, jak je důležitá i dnes naše činnost pro český a slovenský národ, žijící v Sovětské okupovaném a komunisty ztotočeném Československu. Je naší povinností udělat vše, co je v našich silách.

Chystáme v tomto roce zvýšenou činnost sociální (především pomoc uprchlíkům), vzdělávací (cyklus přednášek o novodobé české a slovenské historii) a veřejnou (vliv na americkou zahraniční politiku a veřejné mínění).

Potřebujeme Vaši pomoc!

1. Staňte se členem či členkou Krajského výboru. Laskavě vyplňte přiloženou přihlášku a to i v případě, že již členem či členkou jste. Potřebujeme zlepšit evidenci a adresář členstva.

2. Pomozte nám v náboru nových členů mezi Vaší rodinou a známými. Proto přikládáme přihlášku navíc.

3. Zašlete příspěvek \$2.- na rok 1984 a bude-li Vám možno i dobrovolný, z daní odpočitatelný dar. Šeky vystavte na výše uvedenou adresu.

4. Přijďte mezi nás! Ke společné práci se třeba sejit, vyměnit si názory a dohodnout se na společné akci. Těšíme se na spolupráci.

Dr. Miroslav Poseděl
předseda

Přemek Kocián
jednatel

ČLENSKÁ PŘIHLÁŠKA Membership Application

Jméno:
Name:

Adresa:
Address:

Zajímám se o programy v češtině a slovenštině
I am interested in English programs

Přikládám členský příspěvek na rok 1984 — \$.....
I am enclosing a membership fee for 1984 — \$.....

Přikládám dobrovolný příspěvek, z daní odpočitatelný dar — \$.....
I am enclosing a voluntary, tax deductible contribution — \$.....
Celkem-Total \$.....

PŘIPRAVILI JSME PRO VÁS TYTO ZÁJEZDY:

- 15. prosince 84: Vánoční skupinový let do Československa
- 30. prosince 84: Zájezd na Karibské ostrovy (s prožitím veselého Silvestra na krásné lodi)
- 11. února 85: Jamaica - 14 dní OCHO RIOS
- 6. května 85: Stará Čína - 19-ti denní zájezd pro velký zájem opakujeme po třetí.
- 25. června 85: Doprovázený zájezd do Československa na Spartakiádu.
- 26. června 85: Další zájezd do Československa na Spartakiádu. Rádi vám poskytneme další informace.

Přihlaste se laskavě včas.

CIHAK WORLD TRAVEL, INC.

6302 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILL. 60402

Phones (312) 795-9050 — Chicago (312) 242-6110

Do New Yorku a okolí

H&S PORK STORE

(předtím B. Hrdina)

PRVOTŘÍDNÍ párky, debrecinky, salámy, klobásy, domácí salámy, paprikovaná slanina, tlačenka a jiné masové výrobky. - Nezapomeňte ochutnat naše znamenité domácí uzené, jakož i vařené šunký. Chutné jaterničky a jelítka každý den čerstvé. Naše specialita: moravské (cikánské) uzené, výsek čerstvého mladého vepřového, hovězího, telecího, jehněčího a veškeré druhy drůbeže.

MIRO HIC - MAJITEL

35-10 DITMARS BLVD., ASTORIA, NEW YORK
(mezi 35. a 36. ulicí) Telefon AS 8-8468.

Vážená redakce.

Prosíme o laskavé otištění připojeného článku a fotografie prezidenta Reagana s panem Petlickou, jako poděkování všem, kdož jakýmkoli způsobem nám pomohli oslavit „Zlaté výročí“ nejstaršího národnostního radiového programu ve Spojených státech amerických. Děkuje.

Czechoslovak Radio Hour
Jiřina Kovačová
sekretářka

Zlaté výročí čs. radioprogramu v New Yorku

„Zlaté výročí“ čs. radioprogramu v New Yorku bylo oslaveno velkolepým banketem za přítomnosti 800 hostů z mnoha míst USA, Kanady, Evropy, z Austrálie, z Jižní Ameriky i z Československa. Nadšení přítomných bylo veliké, protože se oslavoval nejstarší národnostní program v Americe. Vedoucí programu a český hlasatel pan Jan Petlicka zasluhuje uznání. Za velmi těžkých okolností se mu daří program udržet. Již téměř 20 roku věnuje svůj život vysílání v českém, slovenském a anglickém jazyce, aby šířil známost nejhezčích českých, slovenských a moravských písní, tradičních, oblíbených i moderních. Důležitě také je, že program slouží zároveň jako informační prostředek k ohlašování krajanových zpráv. Toto vysílání používá 22 českých a slovenských spolků, čímž je také finančně podporují.

Vedoucímu čs. vysílání Janu Petlickovi vyslovil dokonce uznání sám prezident USA Ronald Reagan. Poprvé v příjnu 1983 v Bílém domě na společném obědě, a po druhé v prosinci téhož roku v Sheraton Center Hotelu v New Yorku při neformálním setkání, v několika minutovém rozhovoru. Uznání mu vyslovil také starosta města New Yorku Koch při setkání rovněž v prosinci 1983.

Čs. radiový program by však nemohl vyvíjet svoji činnost bez velkého počtu svých posluchačů-podporovatelů, bez členů „Klubu přátel programu“, bez sponsorů a bez spolků, které pravidelně ohlašují své podniky. Všem jsme za jejich podporu neskonale vděční.

Děkujeme též krajanům a exilovému tisku za příležitostné otiskování zpráv o našem programu i Radiu „Svobodná Evropa“ a „Hlas Ameriky“. Tím se naši doma dovidají o našem vysílání, tak jako od návštěvníků z Československa, kteří jsou zvláště potěšeni slyšet v USA - daleko od domova - radiový program, jaký tam doma nemají. (fotografie je ze setkání p. J. Petlicky s prezidentem USA v New Yorku.)

Klub přátel čs. radioprogramu New York)

DOPORUČTE
Hlas národa
SVÝM
PŘÁTELŮM
A ZNÁMÝM

Z ČINNOSTI RADY SVOBODNÉHO ČESKOSLOVENSKA

DOPIS PREZIDENTU REAGANOVÍ

Rada svobodného Československa poslala prezidentu Reaganovi dopis, v kterém mu vyslovila dík za jeho prohlášení, týkající se Jaltské dohody.

„Vítáme opětovně zdůraznění stanoviska Spojených států, že nikdy nepřijaly jako trvalý fakt podmanění národů východní Evropy Sovětským svazem a odmítají výklad Jalty jako rezdělení Evropy na dvě sféry vlivů.

Rovněž vítáme Vaše slova, že Spojené státy budou nadále usilovat o to, aby Jaltská dohoda byla plněna, zejména v bodu, který žádá, aby lidé požívali plně a svobodně právo zvolit si vládu podle svého přání.

Není pochyby o tom, že ve svobodných volbách by českoslovenští občané zavrhnuli dnešní komunistický režim, pod nímž jsou nuceni žít.

Doufáme, pane presidente, že Vaše politika bude úspěšná. Tímto Vám vyslovujeme naši plnou podporu.

Mojmír Povolný
předseda
Jiří Horák
generální tajemník

Dopisem z 21. srpna Bílý dům poděkoval Radě svobodného Československa a ocenil její prohlášení plně podpory prezidentovi.

SPOMIENKA NA TRAGÉDIU SLOVENSKÝCH ŽIDOV

V piatok 21. septembra bola na americkom ministerstve zahraničných vecí zvláštna ceremónia. Predstavitelia slovenskej sekcie našich krajanov, organizácie, známej pod menom Holocaust Survivors, teda občania židovského vierovyznania, čo prežili hrozy koncentračných nacistických táborov, odovzdali predstaviteľovi ministerstva album o prenasledovaní Židov za Druhej svetovej vojny na Slovensku.

Album zostavili z rečí a článkov predstaviteľov slovenského režimu, najmä z prejavov prezidenta Dr. Jozefa Tisu, predsedu vlády Dr. Vojtecha Tuku, ministra zahraničných vecí Dr. Ferdinanda Durčanského a ministra vnútra Alexandra Macha, ako aj z fotografií zo stretnutí týchto osob s nacistickými vládami.

Zástupci židovských organizácií prišli na túto smutnú

spomienku so žltými hviezdami na kabátov, ako to pred 43 rokmi nariadil režim Slovenského štátu. Ceremoniu otvoril krátkym prejavom zástupca organizácie Holocaust Survivors Štefan Ludsin. H.S. je celoamerická organizácia, ktorá zbiera materiálne o osude a prenasledovaní európskeho židovstva za Druhej svetovej vojny a pripravuje múzeum a pomník 6 miliónom umučených Židov v nacistických koncentrákoch.

Potom Martin Zapletal, rodák z Nitry, jeho manželka a syn Peter, ktorý sa narodil v Poľsku, vysvetlili účel tohoto obradu a Jozef Garay a Jack Garlein prehovorili o prenasledovaní Židov na Slovensku. Peter Zapletal odovzdal asistentovi zástupcu ministra zahraničných vecí Markovi Palmerovi album. Mark Palmer odsúdil zločiny proti Židom a predal do úschovy album rabinovi Siegelovi, aby ho organizácia H.S. opatrovala spolu s ostatnými dokumentami. Zo slovenských Židov v koncentrákoch zahynulo vyše 57 tisíc.

Ceremonie sa zúčastnili aj pozvaní zástupci československých spolkov a to: za Československú národnú radu americkú Ing. Štefan Papánek a pani Anna Faltusvá, za Československú spoločnosť pre vedy a umenie Dr. M. Recheigl, za Radu slobodného Československa Dr. Adolf Klimek, Dr. Martin Kvetko a Vavro Ryšavý s niekoľkými členmi Stálej konferencie slovenských demokratických exulantov.

Za československé spolky prehovoril Andrej Valúšek. Po ňom sa ujal slova významný Američan slovenského povodu profesor Michal Novák, ktorý tiež odsúdil zločiny slovenského režimu a povedal, že práve teraz pápež Ján Pavel Druhý za svojej kanadskej cesty znova pripomenul, že kňazi nemajú robiť politiku, a že to malo platiť už vtedy za Druhej svetovej vojny.

Dojemnú a dôstojnú spomienku na tragédiu slovenských Židov zakončil kantor židovskej náboženskej obce z blízkej Alexandrie Michal Peerles modlitbou.

KONFERENCIA MIMOVLÁDNÍCH ORGANIZACÍ PRI S.N.

Ve dňoch 5. až 7. září se konala výroční konference mimovládňích organizací (NGO) Nongovernmental Or-

ganizations.) při Spojených národech v New Yorku. Jednou z členských organizací je Křesťansko-demokratická internacionála, již zastupoval Dr. Bohumír Bunža, člen předsednictva Rady svobodného Československa. Tématem konference byly zejména problémy spojené s hospodářskou a sociální pomocí nevyvinutým zemím a otázka odzbrojení.

ACEN

Dne 25. září se v New Yorku konala výroční schůze Shromáždění porobených národů (ACEN). Na programu byly mezinárodní otázky a zejména vnitřní situace v středo a východoevropských státech, kde v poslední době dochází k diferenciaci jejich vztahů k Sovětskému svazu. Schůze se také zabírala projevem prezidenta Reagana ve Spojených národech a jeho projevem o Jaltských dohodách. Byl mu poslán děkovný dopis.

Předsedou výboru byl znovuzvolen Štefan Korboňski, místopředsedou Dr. Martin Kvetko a generálním tajemníkem Felix Gadomski.

DVĚ VÝZNAMNÁ JUBILEA

V letošním měsíci se dožívají „zaokrouhlených“ narozenin dva Češi, kteří každý svým způsobem se už zapsali do dějin našeho národa.

Dne 17. září bylo sedmdesát let Tomáši J. Bat'ovi, synu zakladatele světové firmy „Bat'a“ a jeho úspěšnému pokračovateli. Bat'a mladší, kanadský občan, nikdy nezapomněl na své moravské kořeny. Je představitelem podnikatelského ducha, který v jeho rodné zemi komunistický systém zabil, a který ukazuje, kde by náš národ mohl být, kdyby mu byla dána možnost projevit svou vynalézavost a iniciativu.

Dne 27. září se dožil šedesátky Dr. Josef Škvorecký, český spisovatel, rodák z Náchoda, který po r. 1968 opustil svou zem, aby mohl dále držet pochodně svobodné české kultury, kterou doma komunističtí aparátčici zredukovali na úroveň primitivní sovětské propagandy. Budoucí dějiny české literatury vysoce ocení, že Škvorecký se svou ženou Zdenou vybudovali české nakladatelství „68 Publishers“ v Torontu, kde mohou tisknout svobodně doma umlčení spisovatelé.

(RSČ)

OZNAMTE NÁM VČAS ZMĚNU SVÉ ADRESY

Zdařilý Národní den českých katolíků

V neděli 16. září 1984 se konal v chicagském Velehradu na 2657-59 So. Lawndale Ave. tradiční Den českých katolíků.

Slavné podzimní počasí dodalo radost a dobron náladu této naší době známé národní slavnosti, která letošního roku společným přispěním účinkujících a pracujících se zvláště vydařila.

V neděli ve Velehradu se sešli opět po dlouhé době přátelé ze starší generace, jejichž rodiče patřili k zakládajícím členům národního svazu, a kteří dále zůstávají svazové tradici věrní. Z mladší generace (a nebylo jich letos málo) - přišli ti, kteří si uvědomují, že je nutné v této národní křesťanské tradici pokračovat a ožít ji novými přínosy, poněvadž je zapotřebí si naše národní a náboženské tradice v USA udržet, pospolitost a přátelskou atmosféru krajanského prostředí posílit a utvrdit a přitom nikdy nezapomenout na náš a našich předků rodný domov, jehož současného utrpení jsme ve svobodném světě mluvčími. Samozřejmě, že je třeba modliteb, ale k nim je třeba přidat též účinnou práci.

Den českých katolíků započal koncesí konanou mší svatou v kostele Bl. Anežky v blízkosti budovy Velehradu. A tak v něm

opět zazníval chránivý zpěv český, který to kdysi byl zpíván pravidelně - a nyní jen za zvláštních okolností. Hlavním celebrantem mše svaté byl Njč. Otec opat Valentine Skluzaček, O.S.B., z kláštera sv. Prokopa v Lasku. S ním koncelebrovali: Otec Vojtěch Vít, O.S.B., kaplan NSČK a redaktor Hlasu národa a Otec Francis T. Příbýl kaplan distriktního chicagského svazu a bývalý fariář osady Bl. Anežky České.

V krásných původních krojích přinesly obětiny k oltáři Andělka Chybíkovi a Kristýnka Lálová.

Účastníci mše svaté po jejím ukončení se odebrali do Velehradu, kde již pro ně byly připravené chutné domácí občerstvení, které navázala pilná a vždy ochotná paní Mařenka Kohoutková. V kuchyni po celý den až do večera pracovalo „Struhart's Trio“ (sestry Struhartovy od sv. Prokopa s bratrem). U baru živě obsluhovali členové osady Bl. Anežky. Po obědě ve 2:30 P.M. byl zahájen program vztyčením vlajky americké a československé skauty z osady Blahoslavené Anežky za vedení jejich vedoucího Roberta P. Zriny a zpěvem hymny americké a československé, vedeným naší občastvou, milou zpěvačkou Lillian Chorvátovou, za klavírního doprovodu vždy ochotného Jožky Ivičiče. Úvodní modlitbu pronesl a hlavním řečníkem dne byl

Otec Vojtěch Vít. Ve své promluvě poukázal na nový zájem v USA i v sousední Kanadě o „multikulturní“ bohatství všech národností, z nichž se skládá americká a kanadská společnost, a na důležitost udržet si své národní tradice a vzbudit o ně zájem i lásku mladých.

Obřadníkem dne byl vždy věrný Ludvík Pospíchal, který i ochotně doprovázel na klavír pásmo písní a básní, které v zábavním programu za vedení Otce Vojtěcha Víta předvedly děti ze sobotní doplňovací české školy Josefa kardinála Berana. Děti byly za svůj čistý zpěv písníček a přesný přednes básniček odměněny potleskem, který měl být i odměnou jejich rodičům za občastvě dovážení do zkoušek a do sobotní školy; dětem pak za jejich docházku a poetivě snášení. Jsou to: Martin Cinke, Jirka a Eda Halvovi, Václav a Lenka Honecovi, Karlička Chrobáková, Kristýnka Lálová, Janička Lorenzová, Erich Pleska, Jana a Majka Pospíchalovy, Anička a Mařenka Rafajovy. Pásmo pro děti připravila prof. F. Uhlířová.

S netajenou nedočkavostí bylo očekáváno vystoupení známé taneční skupiny Klubu Domov-Besedy, která tentokrát v choreografii Jana Uhlíře a Zdeny Židlické předvedla tance z Valašska v novém nastudování. Tančili svěže, s radostí a zanícením a strhli zaplněný sál Velehradu k dlouhotrvajícímu

potlesku. Dovolte, abychom jim za jejich příjemné zpestření programu Dne českých katolíků ještě jednou poděkovali na těchto řádcích tím, že je vděčně vyjmenujeme. Byli to: Alice Halvová, Jenny Holstader, Veronika Trousilová, Blanka a Dana Vedraľov, Zdenka Židlická a Charlie Klapp, John a Peter Škachovi, Jan Uhlř, Dalibor a Riša Zemanovi, Zbyněk Židlický.

Srdčně bylo přijato a vděčně odměněno obětavé vystoupení naší krajanské národní větví věrně oddané známé zpěvačky Lillian Chorvátové. Zpívala nám svým cvičeným, sametově příjemným hlasem, (který považuje za vzácný Boží dar a proto své umění ochotně rozdává druhým) - tři písně: „Vltavo, Vltavo“ - od Hašlera, „Ach synku, synku“ a další Hašlerovu „Ta naše písnička česká“ s ní zpívali procítěně celý sál.

Pořad dne byl ukončen společným zpěvem Svatováclavského chorálu a ztažením vlajek.

Po programu k tanci a poslechu vyhrávala oblíbená hudba Franka Zákrockého ml., a dlouho ještě trvala společná přátelská zábava.

V přízemí bylo mnoho radosti a překvapení z výher u stánku distriktního svazu. Veselá nálada panovala u „Šatlav“ Klubu Domov, kde při skleničce vína za ochotné služby Julia Mankoše z bratrského národa

slovenského se zpívaly jako vždy naše národní písničky. Ludva Rafaj měl tentokrát svou povinnost, a tak nás, bohužel, na svou harmoniku nedoprovázel.

U stánku s pečivem si všichni pochutnávali a obdivovali se všem těm dobrotám, které napekly členky a příznivkyň Klubu Domov. Pán Bůh zaplať jim všem za opětovně verne podání přátelské ruky.

Předsedkyní Dne českých katolíků byla letošního roku Ľislav Nevšimal, tajemnicí Mary Feipel a pokladní Otílie Hovorka.

Členky a členové osadního klubu Blahoslavené Anežky stejně jako členové a členky Klubu Domov pomáhali občastvě a věrně všude, kde toho bylo zapotřebí, aby se Den českých katolíků vydařil. Radostná pohoda této naší národní tradiční zábavy a vědomí, že z jeho čistého výtěžku bude podpořena a umožněna další činnost našich zdejších národních katolických organizací, tisku a římského Nepomuccena, at' je jim všem zaslouženou odměnou. At' jmenování i nejménování kteří se o úspěch Dne českých katolíků zasloužili, přímou naší vděčné Pán Bůh zaplať! Děkujeme ze srdce a jsme vděční vám všem, kteří jste mezi nás přišli a podpořili naši společnou věc.

Dá-li Pán Bůh nashledanou příští rok! Pořadatelé

„Vzpomínka na rodný Žamberk“

Ačkoliv moje času uplynulo do věčnosti, stačí zamhouřit oči, aby se z mírného návrší u sv. Rozárky objevilo jako na dlani panoráma bývalého okresního městečka Žamberka nad divokou Orlicí s pozadím zamčených Orlických hor, kde první prezident Československé republiky Tomáš Garrigue Masaryk měl svoji horskou chatu, a kde vynikající básník Jaroslav Vrchlický složil sbor veršů pod názvem „Orlické zvony“. Ze zmíněného návrší u Rozárky bylo při prvním pohledu vidět dvouvěžový katolický kostel sv. Václava. Není přesně známo v kterém století byl původní kostel zbudován. Po jeho jedné straně byl první městský hřbitov s historickou kostnicí a patronem chrámu byla baronská rodina Charlese Parishe, která se v městě usadila z Vlaška. Také v podměstí poblíž budovy Sokola tato malošlechtická rodina postavila a po desítky let udržovala sirotčinec pod správou řeholních sester.

V tomto městečku, odkud vedla bývalá císařská silnice přes Hradec Králové přímo do

Prahy, jsem se narodil, prožil své mládí, vychodil obecnou i měšťanskou školu a potom nastoupil studia v Rychnově nad Kněžnou. V době školních let jsem po několik roků ministroval v kostele, kde jsem byl křtěn a birmován, a kam jsem se později během let v Americe tak rád ve vzpomínkách i návštěvami vracel. S balkónu domu Vladimíra Frimla, kde jsme s manželkou byli vždy hosty, viděl jsem farskou zahradu, kde tehdejší dp. Souček měl svůj včelín, a kde trávil hodiny volného času. Na náměstí města stál Mariánský sloup, dle historie postavený před dávnými lety na památku zhojného moru. Náměstí bylo lemováno chodníky, kudy se za večerních hodin procházeli lidé a občast vyhrávala kapela. Lid tohoto horského města byl tradičně vlastenecký. Prožil mnoho dob zlých bez svobody, ale nikdy nepřestal věřit, že přijde den, kdy se poznovu rozední a nad českým národem zazáří hvězda skutečné svobody, kdy cizácká okupace skončí a národ bude mít ve světě čele svoje vlastní vůdce a n' čizáky, kteří znetvořili h-

torii, přestali vésti mládež v duchu národním a lásce k Bohu. Bohužel, našli se jedinci, kteří se zaprodali a nepříteli národa příslušovali a dosud příslušují. Avšak jádro lidu po způsobu Blanických rytířů přenáší lásku k národu na své děti v pevné

HLEDAME
PRVOTŘÍDNÍHO FRÉZARE, zkušeného soustružníka a spolehlivého pomocného dělníka, pro různé práce ve skladišti a v dílně, který má vrozený smysl organizační, dovede vycházet s lidmi a je přesný v docházce i v rozvržení práci. PLAT podle výkonnosti a zkušenosti. Znalost angličtiny není pro začátek nutná. Volejte od 8 hod. ráno do 5 hod. odpo: ☎ 437-6808 a ptejte se na „Johna“.

Elektrikářské práce:

Potřebujete opravit nebo nové elektrické vedení v domě, basementu, v garáži? Přidělat zásuvky, nové světlo či zavést zvláštní vedení k elektr. sušičce (dryer) a air conditionu?

Poetivá a rychlá práce. Volejte český nebo anglicky:

věřte, že národu bude svoboda vrácena.

Není přesně známo kolik našich lidí se během let vystěhovalo z toho půvabného kraje za moře k nám do Ameriky, ale je jich určitě slušný počet. V okolí Žamberka

je řada vesnic jako Lukavice, Helvíkovice, Lišnice, Klášterec, Žampach s historickým hradem a mnoho, mnoho jiných, jejich rodiny se vystěhovaly za moře. Kde jsou jejich potomci? Přihlaste se prostřednictvím Hlasu národa! T.B.Hlubuček

DULEŽITÉ UPOZORNĚNÍ

PAMĚTNÍ KNIHA o loňském posvěcení České kaple Matky Boží Svatohostýnské k uctění sv. Jana Nep. Neumanna z Prachatic v Národní mariánské svatyni Neposkvrněného Početí Panny Marie ve Washingtonu D.C., na jejíž stavbě se vděčně podíleli všechny naše krajanské generace - JIŽ VYŠLA.

Má název „THE CZECH NATIONAL CHAPEL IN WASHINGTON D.C.“ Je celobarevná s mnoha krásnými fotografiemi, které zůstanou historické a každý, kdo se posvěcení naší kaple zúčastnil, či kdo se o ni živě zajímá a nemohl vloni do Washingtonu přijet, by ji měl mít ve své knihovně.

Její cena US \$6.00 (šest) kromě poštovního. Není k dostání v obchodech, je nutno si ji objednat přímo na adrese:

Msgr. Ludvík NĚMEC
Chestnut Hill College
9601, Germantown Ave.

CHESTNUT HILL, PA. 19118, USA

S objednávkou si nutno pospíšet, na skladě je už jen omezený počet zbývajících výtisků.

Kdo ji máte, doporučte ji laskavě svým známým a přátelům.

Nové východoněmecké obstrukce

Zapadoněmecká vláda vyjádřila znovu své znepokojení nad tím, že východoněmecké úřady omezují svým občanům přístup na zastupitelskou misi NSR - (Německé spolkové republiky) - ve východním Berlíně.

Východní Německo dovolilo letos už více než 22 tisícům východních Němců, aby opustili legálně NDR a usídlili se na Západě: šlo jak o mladé svobodné lidi tak i o celé rodiny. Různé zdroje v Německé spolkové republice však odhadují, že počet východních Němců, kteří by chtěli odejít na Západ, se pohybuje mezi čtyřmi sty tisíci až půl milionem občanů NDR. Východoněmecká policie proto nyní ve zřejmé snaze zastavit proud východních Němců, kteří se chtějí přestěhovat, kon-

troloji obyvatele NDR při návštěvě zapadoněmecké mise.

Ve východoněmeckém známém univerzitním a průmyslovém městě Jena bylo mezi 7. až 30. dubnem zatčeno deset obyvatele, kteří chtěli emigrovat a také přinejmenším jeden návštěvník bonnské mise ve východním Berlíně byl v minulých dnech zatčen a odsouzen do vězení za údajné poskytnutí informace poškozující státní zájmy NDR.

Vyskytli se však zprávy o jiných zatčeních a soudním postihu zájemců o emigraci. Na příklad 51letý inženýr Artur Stiem byl ústně ujštěn, když si 2. srpna loňského roku podal žádost o emigraci, že se bude moci vystěhovat. V prosinci ztratil zaměstnání a 25. dubna byl zatčen.

42letá Helga Schmidtová se zase nevrátila domů, když byla 4. dubna na svém pracovišti poz-

vána na tzv. pohovor, zatímco nejmladší z jejích dětí ve věku 16 let bylo předáno do ústavu pro opuštěné děti. - Vláda Německé spolkové republiky vyjádřila nad těmito akcemi vážné znepokojení, ale Německá demokratická republika protest Bomu odmítla jako bezdůvodnou hanlivou kampaň. - Bonnský mluvčí prohlásil, že - i když mohou takové akce poškodit vztahy mezi oběma německými státy, kdyby se v nich pokračovalo, západní Německo chce přesto pokračovat v dialogu s východním Německem a zlepšovat vzájemné vztahy v klidné a rozumné atmosféře. Mluvčí rovněž popřel zprávy, naznačující případnou bonnskou odvetu za zasahování komunistických úřadů do návštěv na bonnské misi ve východním Berlíně.

Generační problém Sovětů

Když v Moskvě po letech politické nepohyblivosti konečně v listopadu 1982 zemřel Leonid Brežněv, musel jeho nástupce Andropov za cenu zvolení přijmout kompromis. Věděl, že je nemocen a že jeho vláda bude přechodná. Jeho pokus rozejít se s obdobím imobility, která těžce oslabila Sovětský svaz, byl dikován snad touto skutečností.

Tolik času Andropov neměl. Na rozdíl od dosavadních sovětských vůdců byl vysoce inteligentní a nedělal si iluze o tom, že by Moskva mohla v dnešní situaci dohnat a předejít západní průmyslové vyspělé státy.

S gardou přestárlých spolupracovníků, kteří za své kariéry vděčili především masovým čistkám třicátých let, ani to nebylo možné.

Po Andropově smrti přišla volba churavého Černěnka generálním tajemníkem pro mnohé jako překvapení. Znamenala nové provizorium, nový kompromis, byla porušením regresivních snah zab-

ranit nečekanému novému, riskantnímu.

Mezi funkcionáři mladší a střední generace vyrostli lidé, kteří sice nezažili ani říjnovou revoluci, ani občanskou válku - kteří jsou si však vědomi sovětské zaostalosti a ochotni rozejít se s dosavadními metodami práce. Každý den plánovaného diskutování o Černěnkově zdravotním stavu je pro ně nejen ztrátou času, ale především nebezpečnou ztrátou prestiže Sovětského svazu nejen tváří v tvář Západu, ale také Třetímu světu, který se slabému vedení v Kremlu viditelně odcizuje.

Znamý americký futurolog Alvin Toffler ve své knize „Budoucí šok“ líčí dramatické změny, které na lidstvo čekají v dohledné době - už v devadesátých letech našeho století.

Je nemyslitelné, že by dnešní slabé vedení Kremlu mohlo plně pochopit význam těchto překotných změn, ke kterým mimochodem došlo až po říjnové revoluci. Nepochybně je, že to lépe chápou vzdělanější kádry, volající po změně. Ale v Kremlu se vynakládá více energie na boj o nástupnictví a do-

rovný odchod je zde neznámá věc. Umění sám odejít se zde považuje za projev slabosti.

Ale jak dlouho si při dnešním napjatém vztahu mezi oběma supervelmocemi budou Sověti moci dovolit luxus provizoria? Již podruhé ve dvou letech prakticky osířelo v Kremlu křeslo prvního muže. To je nejenom nezodpovědné, ale také - a to pro celý svět - nebezpečné.

Ještě za Brežněvova života se ozývaly hlasy, že by snad setkání vůdců obou supervelmocí na nejvyšší úrovni přispělo k uvolnění napětí. President Reagan zásadně nebyl a není proti výměně názorů. Ale za dobu, kdy je v úřadě, má už co činit s třetím generálním tajemníkem v Moskvě. A kde je psáno, jak dlouho se díky pokrokům dnešní lékařské vědy udrží Černěnko ve funkci? A jaké záruky skýtá přestárlé politbyro, že ze svého středu nezvolí opět nějakého pamětníka starých časů?

PROSÍME
OZNAME NÁM VČAS
ZMĚNU SVÉ ADRESY

ODBOČKA „28. ŘÍJEN“ ČSNRA
svolává řádnou členskou schůzi na pondělí dne 8. října 1984 v 7:30 hod. večer do budovy Mid America Savings - 5900 Cermak Rd., Cicero.

Na programu je vyřízení různých odbočkových záležitostí.

Dostavte se všichni včas a přiveďte své přátele.

Předsednictvo odbočky
„28. říjen“

STANLEY STAWSKI DISTRIBUTING CO.

Importers & distributors of fine
quality beers, wines, liquors

Známe oblíbené pivo "Göser" z Rakouska. — Žádejte v obchodech a restauracích

1136 NORTH ASHLAND AVENUE
Chicago, Ill. 60622 • Tel: 278-1818

CESTOVÁNÍ JEDNOTLIVĚ NEBO SKUPINOVĚ -
kompletní služby - MNOHOLETÁ ZKUŠENOST -
návštěvy příbuzných a známých z Československa
i jiných zemí do USA - POMOC S DOKUMENTACÍ
A PŘEDPLÁCNÍM LETENKY

Zařídíme dle Vašeho přání a k Vaší plné spokojenosti
Pro informace VOLEJTE nebo PIŠTE:

TRAVEL ADVISERS, INC.

1515 NORTH HARLEM SUITE 110, OAK PARK, IL 60302

Dagmar J. LAVIČKA

(312) 524-2244

Serving your
family's financial needs
for over 60 years

MID AMERICA
FEDERAL SAVINGS

CICERO: 5900 W. Cermak Road, Phone 863-6700

4800 W. Cermak Road, Phone 656-1770

RIVERSIDE: 40 E. Burlington St., Phone 442-9700

LA GRANGE PARK: 1921 E. 31st St., Phone 579-1400

WESTERN SPRINGS: 40 W. 47th St., Phone 246-8990

CLARENDON HILLS: 55th & Holmes, Phone 325-7300

NAPERVILLE: 1001 S. Washington St., Phone 420-1001

9 E. Ogden Ave., Phone 420-8000

WHEATON: 250 E. Roosevelt Road, Phone 653-4800

ST. CHARLES: 2600 E. Main St., Phone 377-2100

"You're never more than 5 miles from a
Mid America Federal Savings office in the Western Suburbs."

Assets over
\$650,000,000

NOVÁ KRAJANSKÁ AUTODÍLNA
V BERWYNU, ILL.

K. H
Auto
Repair

6619 - 21 W. Čermáková tř.
(hned vedle berwynské pošty)
její majitelé

STEVE KUBOVIČ

a

JANO HULÍN

vám nabízejí své odborné služby:

- * pravidelnou údržbu motoru
- * veškeré opravy aut všech značek
- * odvoz nepojízdných aut
- * důchodcům je po správce na přání doručíme osobně

VOLEJTE: 749 - 7449

Prosba k našim kanadským

Prosíme naše kanadské čtenáře, aby své předplatné vyrovnávali v USA dolarech.

Roční předplatné Hlasu národa pro USA - 30.00 US dolarů a pro Kanadu US \$32.00.

O tuto laskavost Vás prosíme, poněvadž v poslední době naše banka, které Vaše kanadské peníze k výměně posíláme, zvýšila za tuto službu svoji sazbu, která je neúměrná a pro nás opravdu neúnosná.

Děkujeme Vám předem za laskavé pochopení a podporu naší práce.

Redakce

J. Josten - **Okupace**

XVI. výročí Sověty vedené a vojsky Varšavského paktu /s výjimkou Rumunská/ provedené okupace naší vlasti minulo, jak se dalo předpokládat, v naprostém klidu na obou stranách železné opony. Světový tisk nemá rád nerovné jubileum a konec konců smrt jednoho filmového herce je důležitější než pokračující agonie třeba celého národa.

Pravda, State Department vydal opět prohlášení odsuzující invazi a díky za to Reaganovu stanovisku. Praha ve stínu sovětských bodů poděkovala bratrským socialistickým režimům za jejich zásah, který rozdrtil proti-revoluční snahy doma a zásahy vnějších nepřátel do šťastného vývoje doma. Tyto skutečnosti zaznamenaly např. londýnské Timesy, což jim slouží ke cti.

My Čechoslováci v zahraničí a v exilu si však musíme položit několik otázek:

1. Uvědomuje si zbývajících svobodný svět, že Sověty nařízená okupace je jediná nedokončená nebo pokračující útočná akce v Evropě? Projednávala ji nejen Bezpečnostní rada Spojených národů, ale byl kvůli ní svolán nejen britský ale i indický parlament!

2. Když vojska pěti bratrských národů zajistila úspěch útoku byla s výjimkou sovětské armády stažena z našeho území a povízná vláda byla donucena uzavřít smlouvu o „dočasné“ přítomnosti sovětských sil v Československu. Je na místě, aby se svět hlasitě ptal, jak dlouho trvá dočasnost v sovětské terminologii? Dále: přítomnost útočnicka měla zajistit návrat normalizace poměrů v okupované oblasti.

3. Píše se rok 1984 a je tedy třeba dovozovat, že pokračující okupace je dokladem, že „normalizace“ nebyla dosud dosažena, takže i útočná akce zůstává nedofešeným problémem jak pro Spojené národy tak i pro západní politiky.

4. Jsou-li tyto úvahy na místě pak nám také připomínají v těchto srpnových dnech sovětskou zradu jak Varšavského tak Slovenského povstání a historiky nezvratitelnou skutečnost, že Sověty vyhlášený zákaz vstupu západních osvobozených armád v včetně československých jednotek na půdu nacisty obsazené oblasti znamenal, že Praha byla „osvobozena“ až 24 hodin po příměří, uzavřeném Eisenhowerem v Reměši.

Za těchto okolností možno jen konstatovat, že Jalta byl nový Mnichov a Helsinky jsou tragikomedie plnou omylů.

FRANZ WERFEL

Píseň o Bernadettě

(Pokračování z min. čísla)

Kapitola čtyřicátá první

ZÁSLUHA UTRPENÍ

Vedle domácí kaple sv. Gildarda je rozlehlý pokoj. Slouží za sakristii a umělecké skladárny. Na stěnách visí mnoho začalých obrazů, jež se časem v klášterě nashromáždily a pro něž není lepšího místa. „Neveraké paní“ jsou, jak známo, velmi stará kongregace, založená zakladatelem Janem Křtitelem de Laveyem skoro před dvěma sty lety. A i když bylo po bouřích revoluce nutno klášter znovu postavit, přec jen se v něm zachovalo mnoho pokladů. Největší obraz z celé sakristie je svatá Rodina z minulého století, dílo dosti tupé a neobratné. Matka s dítětem sedí na slámě, vedle stojí vůl a oslík a modlí se pastýři, zrovna tak, jak to Bernadetta zná a miluje. Jediná nápadná věc na obraze je svatý Josef, který proti vši tradici nemá vousy a na hlavě má jakýsi druh baretu.

Ve skříních jsou mešní roucha, paramenta, oltářní přikrývky. Trochu zlatého a stříbrného bohoulžebrného náčiní stojí za sklem. Ve zvláštní truhle je uložena hromada pomalovaných fl-gurek k jesličkám, čekajících rok od roku na vánoční dobu.

To je teď Bernadettino království. Rok po onom chrlení krve složila Bernadetta sliby do rukou biskupa neverského znovu. Dobu noviciátu jí neprominuli. Potom však Monsiegnur trval na tom, aby jí odvolal ze služby u nemocných, kterou si dobrovolně zvolila za pole činnosti. Matka Imbertová musila na biskupův příkaz světit sestře Marii Bernardě nejněžnější a nejvzácnější úřad kláštera — úřad sakristánky — která naplňuje každý den ráno ciborium bílými hostiemi. Staříčká sestra Žofie již nebyla schopna onen úřad vykonávat. Záchvat mrtvice jí ochromil jednu polku těla a připravil ji o řet. Sestra Žofie je jedna z oněch jasných, dětských duší, jaké venku — ve světě — nikdy nepotkáme. Ačkoliv se rty této stařeny hýbají už jen nesrozumitelně, sálá jí z očí proud takového uklidnění a takové radosti, že Bernadettu blaží, když ji sestra Žofie při práci dlouhé hodiny mlčky přiblíží.

Ta Bernadettina práce! Když novicmistryně svého času v upřímném zděšení zamítla Bernadettino vroucí přání, aby směla „vlohu ke kreslení pěstovat jako ctnost“, vrhla se mladá řeholnice hned poté, co byla uvedena v úřad sakristánky, na pole velmi příbuzné. Vyšívání oltářních pokrývek, mešních rouch a jiných podobných kostelních okras, nemohlo se snad ani v očích Marie Terezie Vauzousové jevit jako umělecký ješitně vypínání. Naopak, je to práce tichá, skromná a bohublá a pro churavou řeholnici velmi příhodná. Bernadetta, která jako novička v sobě z čista jasna objevila nutkání k utváření a formování, našla nyní nejkrásnější pole působnosti. Je to s ní stále stejné: navenek se často jeví lhostejnou, roztržitou a malátnou. Jakmile však, poháněna nějakou skrytou silou, upře proud své vůle na určitý cíl, nic a nikdo ji neodradí, ani Jacomet, ani Dotour, ani Massy, ani děkan Peyramale, ani biskup, ani císař, ani žlutý odpor řeholnice Vauzousové.

Bernadetta dosáhla toho, že smí na posvěcených textilích vytkoulovat svými vilma rukama barvy a tvary, které žijí za jejím čelem. Daly jí dokonce — kromě potřebného materiálu — k dispozici ještě i llaty na kreslení a barevné tužky, aby si mohla napřed kreslit návrhy k vyšíváním. Tyto návrhy jsou arci velmi neobyčejné, ba tak zvláštní, že teprve nadšení několika kleriků, znalých umění, kterým návrhy předložila, jsou s to ucháchat ustrašený úlek matky Imbertové a mrazivý úžas matky Vauzousové.

Od té doby žádají si klerikové občas vidět nové vyšívky sestry Marie Bernardy. Ale matka Imbertová vyhovuje jejich přání pouze tehdy, není-li umělkyně sama přítomna. Představené kláštera zaměňují totiž stále ještě původnost své mladé spolu-sestry se sklonem k výjimečnosti. Bernadetta nemá tudíž nejmenšího tušení o tom, jaký účinek její vyšívání sny vzbuzují.

Udává se této práci neuasatně. Času má habaděj, neboť jí na výslovný příkaz biskupův osvobodili od každé jiné práce i od namáhavějších částí řeholnické povinnosti. Ona, která se nikdy neučila kreslit, klečí na zemi před rozloženými listy. V první době se přidržuje ještě vzorů a předloh. Ale potom si začnou její malé, neučené ruce vynalézat prazvláštní květy, jaké její oči nikdy nezapfily, a ornamenty, které se podobají symbolům víry dosud neznámé. Hle, jak tihne hejno ptáků nebo andělů do finlové slávy nebes! A tam zas ovečka, podobná veverce a nese na čele kříž. Visionářka, v níž tkvěla nadpřirozená síla nazírat Paní, noš v mysli neschetné tváře a tvary.

A neví o tom pranic, není si toho vědoma, neví, co jí přichází do prstů a jak jí to přichází. Když udělá pár náčrtků, položí je do klína staré Žofii. Oněmělá žena umí správně rozlišit mezi tím, co je dobré a co méně dobré. Porovná dva tři listy, pokývne hlavou a již je pravý tvar vybrán. Bernadetta napne do rámu kanavu a dá se do díla, které je stejně namáhavé jako nekonečné a podobá se dílu Penelopy. Bernadetta není netrpělivá. Zdá se, že těmi pestrými hedvábnými nitkami vetkává do tkaniny vteřiny vlastního životního času, aby se jich s radostnou lhostejností jedné po druhé zbavila.

Jen sborové modlitby, jednotlivá jídla, adorace, růženec a křížová cesta a konečně noc přerušují práci. Rekreační účastní se Bernadetta, jen když chce. Ve volné chvíli vklouzne někdy do sakristie sestra Natalie. I ona se ráda dívá, jak Bernadettina práce roste, a ráda ji chválí. Jednou se Bernadetty zeptá:

„Sestro, vy jste na vlastní oči viděla Nejsvětější Pannu. Proč nevyšijete její zjev na některou oltářní přikrývku?“

„Co vás to napadá, sestro,“ namítne ulekaně Marie Bernarda. „Paní nelze nakreslit, ani namalovat, ani vyšít.“

„Máte ji pořád ještě přesně v paměti?“ diví se Natalie.

„Pamatuji si ji přesně, o tak přesně...“ pousměje se Bernadetta ztrnule, zahledí se z okna a přeruší hovor.

Nevera je ponurá středověké město. Ještě v březnu se v sakristii stmívá hned po čtvrté hodině. Proto si Bernadetta již kolem třetí hodiny přitahuje vyšívací rám k oknu, aby jí z pozdního denního světla nic neušlo. Je to chvíle plná ticha. Část řeholnic vykonává partikulární examen ve dvojicích. V posledních letech posunuly rekreaci noviček o hodinu. Někdy Bernadetta slyší kroky vracejících se dvojic klapat po chodbě a také napomínání novicmistryně zalehne jí k sluchu. A vedle v kapli začíná řeholnice, která má na starosti hudbu, hrát na varhany.

Kdosi zaklepal na dveře. Vrátná hlásí, že má sestra Marie Bernarda návštěvu. Matka představená poručila, aby návštěvu uvedly do sakristie. Bude prý tu co nevidět. Bernadetta zdvihne udiveně hlavu. Návštěvu? Ona nemívá skoro nikdy návštěv. To musí Bernadetta vděčně uznat. Jen náhodou se tu a tam dovidá od ostatních sester, že přišla nějaká osobnost nebo společnost, která chtěla vidět slavnou Soubirousovou, jako by byla jakés zázračné zvíře. Bernadetta si jednou provždy vyžádala, aby směla setrvat ve své cele, kdykoliv budou cizí lidé prohlížet klášter. Jaká návštěva to může být?

Bernadetta vstává. Její přepracované oči rozeznávají v tmavém dveřním rámu jen vysokou štíhlou postavu muže, který skromně otálí a netroufá si dál:

„Pochválen buď Pán Ježíš Kristus,“ pozdraví muž formálně a tiše.

„Na věky amen,“ děkuje sestra Marie Bernarda. „Čím vám mohu sloužit?“

Muž otáčí v ruce baskickou čapkou:

„Přišel jsem se jen zeptat, jak se daří, ctihodná sestro.“

Udělá k ní jeden dlouhý krok a ukloní se. V Bernadettě ustydne srdce. Poznává v rozpačitém muži otce, kterého neviděla dlouhá, dlouhá léta. Rozevře náruč a kráčí zvolna k němu:

„Tatinku, jsi to ty? Je to možné?“

„Ano, já... Přijel jsem vlakem, Marie Bernardo.“

Bernadetta zatne rty, pokusí se o smích:

„Proč mi říkáš sestro a Marie Bernardo? Pro tebe přece jsem Bernadetta.“

Obejme ho, přitulí zahalenou hlavu k jeho tváři. „Tys za mnou přišel tatinku!“ zvolá Bernadetta po chvíli.

„Já chtěl přijít už dávno — před lety. Ptal jsem se. Tehdy to však nebylo žádoucí. A potom, když maminka zemřela, jsem byl jako ztracený, netroufal jsem si na krok z domu.“

Bernadetta přivře oči. Její hlas zní suše a zamýšleně:

„Jak umřela maminka, tatinku?“

František Soubirous zešedivěl. Je mu padesát. K jeho chování, jež bývalo i za dob psi bídý a mizerie vždy důstojně slavnosti, přibyl lety a okolnostmi rys zbožnosti. Pokřikuje se.

„Maminka měla lehkou smrt. Stonala jenom několik dní. — Netušila, co jí čeká. To svatý Josef — necht' nám všem k podobné smrti dopomůže — jí byl ku pomoci. Tys byla její veliká radost, dceruško, ty jediná. Tvůj obraz nosila neustále na srdci. Ted' se u nás dostane koupit mnoho tvých obrazů. Tvé jméno měla matka v poslední chvíli na rtech.“

„Maminka tenkrát věděla, že se už neshledáme. Já ne.“

„Dali jsme si udělat malé obrázky,“ oznamuje Soubirous. — „Říká se jim miniatury. Malíři prý za ně dostávají dobře zapláceno. Přinesl jsem ti mamčinu obrázek, děťátko.“

Otec podá dceři pozlacený medailon s řetízem, na němž jsou vědri rysy ubohé Luisy zidealizované jarmarečnickým způsobem: „Smíš si to nechat?“ ptá se, jsa pamětliv slibu chudoby.

„Myslím, že mi to matka představená dovolí,“ praví Bernadetta, která se z obrázku dětině raduje. {Pokračování příště}

Msgr. Ludvík Némec

The Czech National Chapel, a distinct legacy of the Czech-American Heritage

(A talk at the National Convention of the National Alliance of Czech Catholics, held September 28, 29, 30 in the Hollenden House Hotel at Cleveland.) Perhaps never before had the American Czechs, immigrants and refugees from Czech countries to U.S.A. come to such close mutual understanding and cooperation as they showed in uniting in the sacred project of the Czech National Chapel in the National Marian Shrine in the capital of the United States. The Czech National Chapel can be properly called a distinct legacy of all Czech-Americans.

No event was so unifying as all segments of exiles and immigrants evidenced in building this national sanctuary to perpetuate their national, cultural and religious traditions. All were united in mind and heart in enjoying the solemn dedication of their sacred project. This itself evidences their concern for their faith and traditions as well as a respect for their national heritage.

I do not intend to repeat the history, beginnings and difficulties related to the building of our national sanctuary, because it is faithfully summed up in our memorial book titled, **The Czech National Chapel in Washington, D.C.** All who are interested can have this book for their information, but I would like to use this opportunity of the Convention of the National Alliance of Czech Catholics to bring this Czech National Chapel as a legacy to be accepted by all present as their expression of their Czech-American heritage. In connection with this, I would like to accomplish here three things:

First, to express public gratitude to all who worked on, supported, or helped in any way the erection of the National Sanctuary. Special thanks must go to our beloved Bishop John L. Morkovsky, who has so generously patronized all Czech affairs for so many years. Thanks also go to the National Alliance of Czech Catholics and all its affiliated organizations who extended their generous support to the Board of Trustees for the Czech Chapel without hesitation. Although individual thanks were already expressed in the press and in the Memorial Book, this public expression of gratitude is a special recognition of the great merit of all supporters for a really good and noble cause. May God reward each of

them a hundredfold!

Second, if our sanctuary of the Czech National Chapel is to exert significant influence and meaning in the life of our people, it should be under an institutional long-term protection, and I would like to ask the National Alliance of Czech Catholics to extend it to the Czech Chapel. This is substantiated by eventual need of repairs there and by institutional rights to use this sanctuary for the national needs of our people, although the Chapel is an integral part of the National Shrine and is completely under the jurisdiction of the Director of the Shrine.

It is true that the Czech National Chapel had its Board of Trustees, but this was mainly to organize the building of it, while its purpose is to serve all Czech-Americans with whose support it was built. As you know, I invited in 1982 for the final session for dedication of the Czech Chapel, Mr. Vaclav Hyvar, the president of this organization, to preside over it, and the Honorable Ralph J. Perk, former mayor of Cleveland was selected as the National Chairman for the dedication, to indicate that the National Alliance of Czech Catholics is an actual protector of this national sanctuary.

Thirdly, the National Alliance of Czech Catholics should have a dispositive right to use of this national sanctuary. There is need of having regular monthly Masses or on all feasts of national saints and patrons. Furthermore, there is also an urgency to stabilize a date of an annual National Pilgrimage, as all other nations have. We Czechs should not abandon easily our rights, but make use of our national sanctuary - more so since we made such great financial sacrifices in building it. Some people advise memorial weekends, some a Sunday around the anniversary of St. John Neumann's canonization (June 19), others a Sunday near the Feast of the Assumption (August 15), which is also the feast of Our Lady of Hostyn; others would like to have a Labor-day weekend, etc. Stabilization of the date is necessary nationally for a better gathering and manifestation of people. Byzantines, Slovaks and others have their dates well set. Furthermore, setting of a specific date for a National Pilgrimage would establish a tradition for our people to keep. It is understandable that this has to be done with complete agreement of the Director of the National Shrine, who is responsible

for the orderly conducting of all pilgrimages, which are encouraged by the Shrine.

These three practical things should be accomplished if the Czech National Chapel is to be singled out as a distinct heritage of all Czech-Americans. There is urgent need for them, for besides needed repairs and corrections of the artistic interior of the Chapel, the primary task of this institutional protection by the National Alliance of Czech Catholics would be to establish a reserve fund to provide for all liturgical services in the Chapel. The Board of Trustees had already begun to build this fund, which was recently helped by the late Mrs. Jane Duffek of Chicago, who left a sum of \$3,000 to the Chapel, and it is being augmented somewhat by the proceeds from the memorial book, after all printing expenses have been paid. Furthermore, a Memorial Mass Fund would be appreciated by any priest who would have liturgies in our Czech Sanctuary; moreover since there is no such provision by the Director of the National Shrine. Perhaps, in the future, there could be a priestly apostolate in care of the National Alliance in the Washington, D.C., area, including regular liturgies to be held in the Czech National Chapel.

These are only a few areas which could benefit from the institutional patronage of the National Alliance of Czech Catholics, as the highest organ of all Catholic affiliated associations and organizations. With new resurgence of the vitality of this organization, the whole Czech Catholic American public would be not only a beneficiary, but it would also enjoy more national prestige before the American forum, if a representation of this highest organ of Czech-Americans could attract greater respect for its activities and noble goals. With God's speed, let it be!

1984

DTJ. 75 YEARS IN AMERICA

This year the Workingmen's Gymnastic Union known as the DTJ, celebrates its 75th anniversary.

Toward the end of the 19th century the Czechs arriving in the United States increased considerably due to political and religious oppression in their homeland.

Many came to Cleveland and settled in many sections of the city. In the year 1902, some of the Czechs met at Vahalek's tavern located on Central Avenue in Cleveland and organized a Czech Club. The purpose of the Club was to promote the principles of Social Democracy by sponsoring various cultural activities such as lectures, dramatics and a library. An article appeared in the Chicago Czech newspaper written by Frank Strunc urging the establishment of DTJ Units in America, based on those already existing in Bohemia.

A small group of Czech again met at Vahalek's tavern at that time located in a Czech Community, on Jan. 16, 1909 and laid the foundation for the first DTJ Unit in the United States, among those present at that first meeting were Frank Holman, Bedrich Plesmid, Frank Cerny, V. Klier, Joseph Liska, Anton Jicha, J. Jecmen, A. Sucharda, V. Kugler, Josef Kocian, Joseph Sykora, Stanley Sladak, Albert Strouhal, A. Mirosovsky and Frank Vsetecka.

The first order of business was to institute a gymnastic program using the Miroslav Tyrs system of physical culture. The group had no money and no place to hold Gym Classes. George Bajer - a former Sokol Gym Instructor in Dobriv, Bohemia volunteered to teach the Gym Class. Karel Tittel, Frank Cerny and Karel Tengler volunteered to help.

As soon as word got out that a DTJ Unit had been organized, the Czechs in the Quincy and Central Avenues became involved. Nettie Holman and several of her lady friends collected soap coupons. These were exchanged by the Larkin Co. of Chicago, Illinois for a writing desk. A drawing was held and the \$50 raised was the down payment on a set of parallel bars that had no spring or bounce. Molders made iron dumbbells and the children collected discarded brooms which were cut to size and used as wands.

The first DTJ gym class consisting of 30 young men, was held at the Slovenian Hall on Buckeye Rd. and E. 89th St. The parallel bars were seldom used because they had to be taken apart after every session.

Meanwhile, a Hall named "Czech American Hall" was built on Quincy Ave. and E. 83 Street. It was a large Brick Hall consisting of school rooms, a meeting room, a large main hall with stage and dining room. It cost \$24000 to build it at that time. The DTJ gymers moved to the new hall only 3 gymers were present at the first session.

On Sept. 9, 1911, the DTJ Unit merged with the LaSalle Singing and Dramatic Club. The new group became known as the first DTJ Ferdinand LaSalle Society of America - the name under which it was incorporated in the State of Ohio a few years later.

The DTJ prospered. DTJ Unit Bedrich Engels was organized at Ceska Sin Sokol on the west side, Karl Marx Unit in the Broadway Ave. District; DTJ Buckeye Unit on Buckeye Rd. and DTJ Mt. Pleasant Unit in the Mt. Pleasant Area. Later a unit was established in Maple HTS.

Before the first world war there were 16 DTJ Units in the United States located in Chicago, St. Louis, Detroit, Southeast Ohio and Alabama.

During the first world war, the activities of the DTJ were curtailed. Most of the DTJ Units outside of Cleveland were destroyed by radical elements. Nevertheless, the Units in Cleveland remained intact.

In November of 1924, the Vojan Singing and Dramatic Society was founded and soon after became a part of the DTJ organization. That same year a DTJ English speaking Club was organized at Komensky Hall and the Buckeye Hall. DTJ LaSalle Jr. Club and the west side DTJ Junior Club also were

COMMERCIAL NATIONAL BANK

Special Service for Special People

Main Bank
3322 South
Oak Park Ave.
Berwyn, Illinois
60402
Manor Branch
5919 West
35th Street
Cicero, Illinois
60650
ALL PHONES:
484-0800

Noworul Memorial Chapels

2658 SOUTH CENTRAL PARK AVENUE, CHICAGO, ILL. 60623
TELEPHONE: 782-2233

(Continued on Page 16)

VOICE OF THE NATION

(Continued from Page 15)

organized. The English speaking groups organized a Junior council and later were permitted to use one page of the American Labor news for English written articles.

Prior to world war II the DTJ consisted of well over 500 members and that same number of young people attended gym classes.

In 1925 Joseph Martinek and a small group of DTJ members convinced the DTJ District Council to buy 10 acres of woods and two 50 acres of neglected farm land in Auburn Township in Geauga County. For less than \$10000.

With sweat and blistered hands and aching muscles, DTJ members with no pay - developed over the years - a multi-million dollar Subdivision known as Taborville. (Tabor Subdivision).

The District Council Sponsored its First Gymnastic Gym Exhibition at Taborville on July 4, 1926. That same year Vojan presented its first Czech Musical, "Strakonicky Dudak" at the outdoor play house located in the 10 acres of woods. In 1934 the DAS-DTJ Federation was founded and the First Harvest Festival took place at Taborville. The first presentation of the Czech opera "The Bartered Bride" was presented at TAB in 1934.

In 1936, the DTJ and Workingmen's American Sokols of New York and New Jersey sponsored the first workers Olympia in America. Some 1000 gymnasts from many parts of the country and two squads of DTJ gymnasts from Prague, Bohemia performed before an estimated crowd of 10000 people. Every segment of Czech Organizations in Cleveland was represented. Among those present was Dr. Frantisek Soukup - President of the Czechoslovak Senate.

In 1939 - DTJ members participated in the Czechoslovak Day Program at the Tri-Borough Stadium in New York, before thousands of people, among them Dr. Eduard Benes - President of the Czechoslovak Republic. DTK members along with their Das sisters and brothers took part in the 1947 Second Workers Olympiad at the Tri-Borough Stadium in New York.

The DTJ Units celebrated their 50th Anniversary at Taborville in 1959. During the Gym Exhibition a large group of American Sokols participated. Vojan again presented the popular Czech Opera The Bartered Bride.

DTJ members and their families moved to the suburbs. As a result, the Junior DTJ Clubs merged with the Czech speaking groups. Before long gymnastic activities took place only at Komensky Hall. On April 3, 1972, DTJ gymnasts left Komensky Hall for the new hall at Taborville.

The DTJ is governed by the DTJ District Council members representing the DTJ LaSalle Unit, DTJ Mt. Pleasant Unit, DTJ Taborville Jr Club at the Maple HTS, V.F.W. Hall on Broadway Ave. The council officers are Joe Kobylak - President, Brian Plesmid - Vice President, Frank Bardoun - Secretary and Gertrude Plesmid - Financial Secretary and Treasurer. The Chief Gym Instructors are Lori Cardaman, George Semft Jr and Kristine Marek.

Taborville continues to grow. It has become a community of some 50 families who live at the subdivision all year round. Besides this there are approximately 45 cottages. This year the lake has been improved and several of the roads have been chipped and sealed.

Taborville is governed by the Taborville Committee, consisting of 6 people representing the subdivision's property owners and 6 DTJ members representing the District Council which is responsible for the 40 acres of park including the roads, DTJ Hall, barracks gym field and the lake.

Since 1968 Taborville has hosted the annual Cesky Den held each year for the purpose of raising money to financially uphold three Czech Community Halls namely Boh Nat'l Hall, Ceska Sin Sokol and the DTJ Hall.

The officers of the Taborville Committee are Chairman Dan Krofta, Joe Jaros - Vice Chairman, Frank Baroun - Sec. and Kristine Marek Fin. Sec. Treas replacing ailing Nates Vid who held that position for 28 years.

In celebrating its 75th Anniversary DTJ members and the Taborville property owners extend their sincere thanks to all the people who have supported

the many events and projects promoted by the DTJ and Taborville.

In 1948 Communist Russia banned not only the Sokols and Orel Gymnastic Organizations of Czechoslovakia but the Workingmen's Gymnastic Union as well.

Nevertheless the DTJ and D.A Sokol Organizations in America continue to foster the ideals of Miroslav Tyras and promote the principles of social democracy.

Gymnastics are being sponsored at Taborville with approximately 150 gymnasts attending classes. Taborville continues to grow and Vojan members are still active. **FRANK BARDOUN**

FREE CLASSES TO HELP ADULTS LEARN TO READ AND WRITE

One out of every four adults in Chicago cannot read, write, add or subtract.

"That's a disgrace," says Dr. Peyton S. Hutchison, a noted educator who has been charged by the City Colleges of Chicago to help change that statistic by urging adults to attend free classes in these subjects.

Dr. Hutchison has been named Executive Director of the newly-formed Literacy Project, which is part of the City Colleges. Formerly, he served as President of the Chicago Urban Skills Institute of the City Colleges.

"Our mission is simple - to help adults learn to read, to write and to use math in their everyday activities including buying food or clothes, paying gas, electric and other bills, or riding public transportation," he says.

Classes in adult basic education in which reading, writing and math will be covered are now being formed and will begin October 29 throughout the city. For information about the time and places where these classes will be offered, relatives of friends of persons who have communication skills are urged to call Dorothy McMurtry, Assistant to the Executive Director of the Chicago Urban Skills Institute, at 624-7300, Extension 225.

Dr. Hutchison says:

"There is no shame attached to the fact that persons need to take classes in basic literacy.

Looking Ahead

by
Dr. George S. Benson
President

NATIONAL EDUCATION PROGRAM
Oklahoma City, Oklahoma

CHALLENGES

The definitive work on the history of civilizations was done by the British historian, Arnold Toynbee, whose 6-volume **A Study of History** is considered the basic source.

Our purpose here is not so much the academic discussion of the rise and fall of civilizations but rather to focus on what lessons we can learn from history which we can apply to our own situation.

Three criteria distinguish one civilization from another: the cultural, the political, and the economic. Toynbee sees the cultural as the most important, with the political and economic being rather superficial.

According to him the histories of civilizations indicate four phases: birth, growth, breakdown, and disintegration. Of the 21 civilizations which have risen throughout history, all are gone but five, four of which are in a state of advanced decline. These are the Orthodox, the Islamic, the Hindu, and the Far Eastern. Only our own Eastern civilization appears to have a chance, if we act wisely!

We are informed by Toynbee that whether a civilization progresses or declines depends upon its response to challenge. When the civilization responds appropriately in the birth and growth phases it continues to advance. When it fails to respond adequately to a challenge it will enter the break-

down phase which leads ultimately to disintegration.

Are there challenges today being faced by we of Western civilization? What about the challenge of Socialism, of Marxism-Leninism? Are we responding properly?

What about the challenge of the so-called "South to the North"—the challenge of the Third World with its corollary population challenge? Are we responding?

What about the challenges in the moral area, which is part of the cultural criteria which Toynbee sees as most important? What about the challenge of rock music, the source of incalculable degeneration among our youth?—the challenge of pornography now invading our living rooms via television?—the challenge of sexual perversion?—the challenge to the family? Are we responding as we should to all these? Or are we failing to meet these challenges?

Doubtless you can think of many more challenges to our civilization. Whether we respond rationally or miff our opportunities will determine the fate of Western civilization over the long term.

As food for additional thought we'd like to recommend your consideration of the popularization of the life-cycle of civilizations devised by an unknown thinker some twenty years ago. He found civilization passing through nine stages during which:

The people go from chains to spiritual faith; from spiritual faith to courage; from courage to liberty; from liberty to abundance; from abundance to selfishness; from selfishness to complacency; from complacency to apathy; from apathy to dependency; from dependency back again to bondage.

Can you trace the progress of the United States of America through these cycles, granting that we did not begin in chains? Where would you place us today?

MINARIK'S BAKERY

FINEST CZECH PASTRIES AND COOKIES
WE SPECIALIZE IN
PARTY AND WEDDING CAKES

- Všechny pekařské a cukrářské výrobky
- Evropské speciality
- "Special Homemade" cukroví
- Velmi chutné máslové housky a štrůdl

3832 W. Cermak Rd, Cicero, Ill. 60650
Olympic 2-2854

Možno
objednat
telefonem:
laskavě
a rychle
obsluhu český
i anglicky